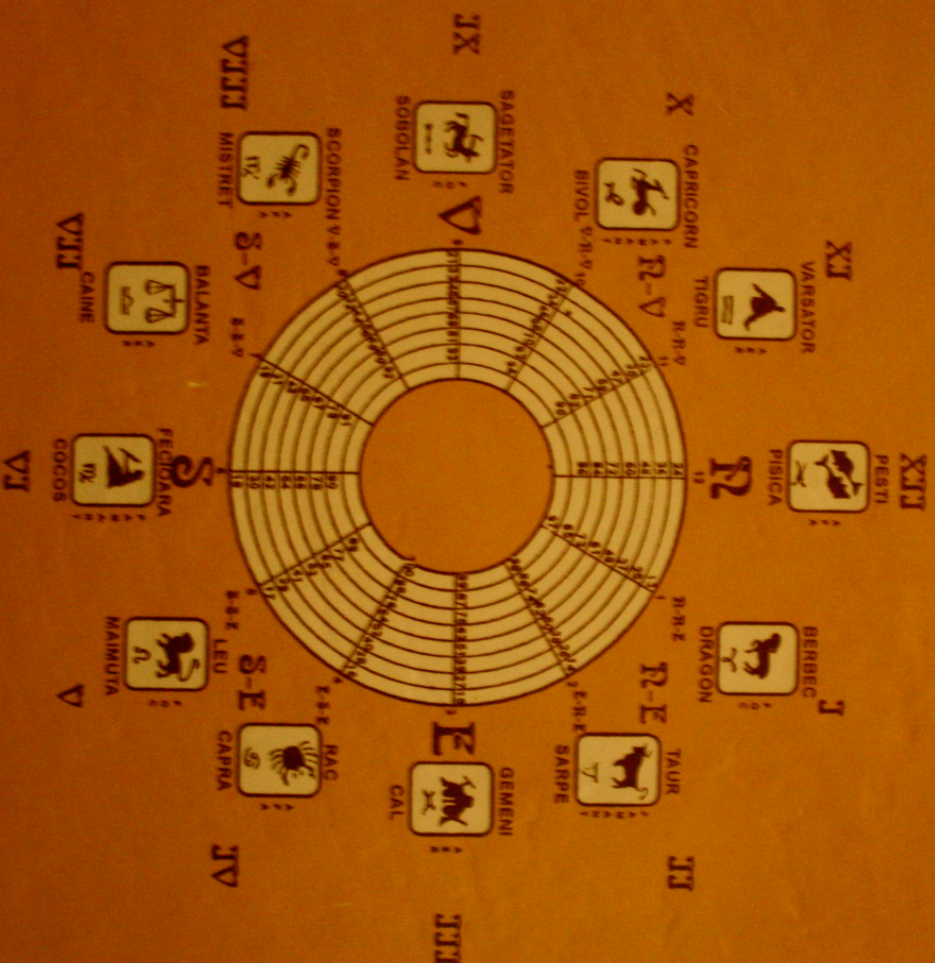

MANUAL DE

RADIESTEZIE

Aliodor Manolea

EDITURA ALDOMAR EXTRASENZORIAL

Coperta I-IV, desene interioare și planșe anatomice: Aliodor Manolea

Aliodor Manolea

MANUAL DE RADIESTEZIE

Prefață de prof. univ. dr. ing. ALEXANDRU MĂRUȚĂ,
laureat al premiilor Academiei Române, decan al
Facultății de științe cognitive și parapsihologie- București

Gabriel Zavenheer
29.09.2004

Aldomar

ALDOMAR EXTRASENZORIAL

Toate drepturile sunt rezervate autorului.

Prima ediție a fost publicată în anul 1995.
Retipărită în anii 1996, 1997 și 1998.
ISBN 973-98176-8-8

PREFATA

Sfârșitul acestui secol coincide cu un moment de răscruce în evoluția omenirii, determinat de epuizarea treptată a resurselor "societății industriale" contemporane și de afirmarea erei "societății informatizate". În acest context, interesul pentru fenomenele așa zise parapsihologice capătă o atenție din ce în ce mai mare, cu nuanțe benefice pentru omenire, nu numai din punct de vedere al prevenirii colapsului, a rupturii dintre gândirea încorsetată de efectele superautomatizării (și superrobotizării) și spiritualitate, ci și sub aspect practic, ca factor integrat în activitățile economico-sociale.

Una din componentele informaticii viitorului este aceea a folosirii biofenomenelor în general, dar în special a psihicului uman pentru obținerea de informații cu performanțe de rapiditate și de economicitate remarcabile în raport cu orice alt sistem, dar mai ales pentru obținerea lor acolo unde nici un alt sistem de investigare nu poate da rezultate.

Preocupările în România în domeniul detecției prin mijloace biologice sunt cunoscute, în special din perioada interbelică, din activitățile inginerului Simu, însă o amploare mai mare au luat-o abia în anii '70. Cu măsurile de rigoare pentru a nu atrage prea mult atenția într-o perioadă în care asemenea preocupări se înscriau printre cele neagreate de factorii politici ai vremii, cercetătorii români au reușit să lucreze, să prezinte comunicări la sesiuni științifice, să scrie articole în presă. Trecerea de la o restricție maximă la o liberalizare maximă a informației, favorizată de evenimentele din decembrie 1989 nu au dus însă, în domeniul de care ne ocupăm, la apariția unor publicații la nivelul cunoștințelor pe care desigur specialiștii noștri în biodetecție le posedă. În pofida numeroaselor articole în presă, a unor expuneri pe căile audio-vizuale și a două - trei publicații la nivel de cărți sau broșuri, cititorul care vrea să învețe,

să se documenteze, să aibă la dispoziție într-un sistem încheiat majoritatea informațiilor necesare studiului, se descurcă greu în literatura autohtonă în domeniu.

Iată însă că apariția lucrării "Manual de radiestezie" pe care am plăcerea să o prefățez, învinge aceste carențe și se înscrie nu numai ca cea mai completă lucrare în domeniu redactată de un autor român, dar la nivelul unora dintre cele mai bune apărute în literatura universală de specialitate.

După un succint istoric și un prim capitol de generalități, în următoarele treisprezece capitole, intitulate în succesiune: Indica-toare radiesteze (2); Surse de semnal (3); Metode de antrenament (4); Circuite oscilante (5); Determinarea sexului (6); Polaritatea umană (7); Radiații de formă (8); Desene teleinfluente (9); Detectarea radiestezeică a organelor bolnave (10); Determinarea caracteristicilor și orientării profesionale (11); Terapii (12); Agricultură (13); Pronosticuri sportive (14), sunt trecute în revistă principalele preocupări ale biodetecției realizate cu ajutorul indicatorilor fizici, într-o ordonare coerentă. Primele cinci capitole introduc pe cititor în domeniu, prezentându-i detaliat mijloacele de lucru, obiectivele asupra cărora se aplică metoda, procedeele de antrenament iar următoarele nouă capitole prezintă aplicații în diferite domenii de activitate.

Sub aspectul economiei lucrării: circa 30% din conținut îl constituie partea introductivă, care familiarizează pe cititor cu metoda, dominantă (jumătate din spațiul aferent) fiind aceea a expunerii procedeelelor de lucru și de antrenament. Restul de 70% din conținut este rezervat diferitelor aplicații practice. În această a doua parte a lucrării domină capitolul aferent diagnosticării afecțiunilor umane care, împreună cu cel referitor la terapii, cuprinde circa trei sferturi din totalul domeniilor aplicative.

Se remarcă eleganța și claritatea cu care este prezentat conținutul lucrării, într-o perfectă ordonare a problematicii. Într-o excelentă expunere didactică, autorul prezintă în mod gradat, cu meticulozitate, procedeele de abilitare a cititorului cu practica de detecție și modul de efectuare a determinărilor în diferite direcții aplicative. Lucrarea îmbină astfel într-un tot încheiat experiența proprie a autorului cu informații rezultate dintr-o bogată cercetare documentară din literatura de referință în domeniu.

Eventualele diferențe pe care cititorul avisat fie din studiul anterior al altor lucrări, fie din propria experiență, le-ar putea constata în raport cu concepțiile proprii sau ale autorilor altor publicații, atât în ceea ce privește termenii folosiți și noțiunile aferente cât și în ceea ce privește ipoteze sau sisteme de lucru, sunt explicabile. Este situația tipică a domeniilor de activitate în plin proces de structurare științifică, asupra cărora un for științific cu autoritatea internațională nu a introdus încă, pe baza unor analize aprofundate, o concepție unitară privind terminologia, criteriile de clasificare, metodele de lucru, etc.

Prin modul în care este alcătuită, lucrarea se impune nu numai ca mijloc de documentare, respectiv de deprindere a practicilor biodetecției ci și ca instrument direct de lucru. Numeroase liste, tabele, grafice, scheme existente în capitolele cu rol aplicativ, o recomandă ca necesară pe masa de lucru a oricărui radiestezist.

Manualul de radiestezie, prin conținutul lui, umple un gol semnificativ în literatura noastră de specialitate și va avea fără îndoială un rol important în promovarea biodetecției ca sistem de investigare remarcabil și practic la îndemâna tuturor, cu largi viitoare efecte pozitive în toate procesele economico-sociale.

Este, deși nu singurul, principalul motiv pentru care îl recomandăm cu convingere tuturor celor pe care într-un fel sau altul îi preocupă acest domeniu fascinant al activităților umane.

Octombrie 1995
București

prof.univ.dr.ing.Alexandru Măruță

SCURT ISTORIC

Știința a demonstrat cu mijloace specifice, că toate fenomenele din natură nu sunt decât asocierea variată și mișcarea vibratoare a unui și aceluiași element inițial.

Cercetând istoria evoluției omenirii, descoperim că, în timpuri de aproape uitată vechime, unele filozofii - folosind calea meditației abstracte - au enunțat axiome fundamentale asupra constitutiei materiei și energiilor vibratorii ale fenomenelor din natură, care au o frapantă afinitate cu rezultatele obținute pe calea experimentelor științifice. Un mare filozof și reformator a arătat acum circa 2500 de ani: *"Universul este unul în spațiu ca și în timp. Toate ființele sunt identice în esența lor și se supun aceluiași principiu. Ele se manifestă în atât de variate forme din cauza stadiilor de evoluție în care se găsesc. Tot ceea ce vedem și ceea ce nu vedem, provine din același element inițial asociat în diverse condiții. Universul se găsește în noi, după cum fiecare din noi ne găsim în orice parte a Universului"*. Acestea ne demonstrează că oamenii din vechime au reușit să întrevadă - cu o aproximație relativă - mecanismul materiei și să-și formeze o idee despre legătura dintre materie și energie.

Pe de altă parte, se știe că la baza tuturor culturilor străvechi se conturează principiul armoniei universale, care, printre altele, susține ideea că vibrațiile caracteristice stadiului de evoluție și involuție a materiilor se propagă pe calea celor patru planuri, în toate direcțiile din Univers, mai repede decât viteza gândului.

Apare logică presupunerea că învățații și filozofii din trecut și-au dat seama și de faptul că aceste vibrații interacționând cu or-

ganismul senzitiv al omului, ar putea da naștere unei senzații speciale. Mai mult decât atât, trebuie să fi ajuns și la concluzia că omul, ca ființă senzitivă ar putea, în anumite condiții, să conștientizeze și să facă distincție între vibrațiile caracteristice stadiilor de evoluție sau involuție a materiei.

În China, radiestezia cu bagheta magică pare a fi fost cunoscută cu aproximativ 4000 de ani în urmă. Astfel, împăratul Yu este înfățișat pe un basorelief ținând în mână un instrument - dispozitiv în formă de vergea, asemănătoare baghetei unghiulare. Împăratul Yu este întemeietorul dinastiei Hia și a domnit între anii 2205 - 2197 î.H. Pe bazorelieful era inscripționat textul: "Yu din dinastia Hia a fost renumit prin cunoștințele sale asupra zăcămintelor de metale și a izvoarelor subterane; el a cunoscut obiecte ascunse, a observat anotimpurile,..."

Tot în China, cu ocazia construirii locuințelor, a clădirilor în general, trebuie respectate o serie de norme. La baza acestor norme stă așa numita "FENG-ȘUE" care desemnează învățătura observării fenomenelor naturale a căror respectare este o îndatorire a fiecărui chinez, înainte de începerea zidirii unei clădiri. De asemenea, tot înainte de a construi, chinezul nu va uita niciodată să consulte așa-numitul GEOMANT (prezicător din pământ) care, cu ajutorul unui dispozitiv asemănător baghetei unghiulare, studiază locul și împrejurimea unde se zidește, dând sfaturi celui interesat.

Învățătura FENG-ȘUE este magistral descrisă de starețul mănăstirii FA-JU-TSE: "cunoașterea ei este o știință ce se sprijină pe însușirea anumitor reguli, pe experiență și în special pe un simț dezvoltat; e știința care ne spune că natura trăiește ca și noi și că ea are un suflet înzestrat cu toate elementele de coordonare misterioasă între spațiul ceresc, aer, pământ, apă și stele. Geomantul (radiestezistul) cuprinde intuitiv această legătură și e conștient că numărul infinit al energiilor naturii sunt între ele în strânsă legătură.

Construcția desăvârșită a naturii nu se poate însă ușor descoperi. Pentru aceasta nu sunt îndeajuns numai studii și o înclinare specială ci de-a dreptul puteri vizionare. De aceea geomantia

(radiestezia) va rămâne totdeauna o știință secretă pentru că această artă este dată numai pușinilor aleși".

Tot din epoca antică datează și întâmplarea atât de cunoscută a profetului MOISE, când - cu ocazia retragerii poporului israelit din Egipt spre muntele Sinai - acesta a despicat cu toiagul său stânca, din care a izvorât apoi apă din belșug pentru poporul ales al lui Iehova.

Se știe că profetul Moise a crescut la curtea faraonilor unde, bucurându-se de protecția curții, a pătruns cu multă iscusință în tainele sacerdoților egipteni, taine ce au cuprins și secretul radiesteziei cu bagheta.

Trecând la latini, FRONTIUS amintește că AGRIPPA a aprovizionat Roma cu apă potabilă adusă din "AGRO LUCILLIANO" izvoare găsite cu bagheta de o fecioară.

Consulul AEMILIUS PAULUS, în scopul de a satisface nevoile de apă potabilă ale armatei sale ordonă unui baghetist (radiestezist care folosește ca indicator bagheta) să descopere locurile cu apă în regiunea muntelui OLIMP.

POMPEIUS ordonă găsirea apei într-o regiune pe care MITHRIDATES a fost silit să o părăsească tocmai din cauza lipsei acesteia.

Chiar și HERCULE ar fi avut însușirea de a simți cu ajutorul baghetei, cursurile de apă subterane.

HERODOT amintește că măiestria cu bagheta, adică radiestezia, era una din calitățile sciților.

Etimologia baghetei magice ne duce prin mitologie pînă în cele mai vechi timpuri. Cuvântul străvechi german "WUNCSILIRIGERT" ne-a fost transmis ca un tribut al zeului german WOUTAN; iar IACOB GRIMM îl identifică cu noțiunea "CADUCEUS", acel baston al zeului greco-roman MERCUR. Atât

"WUNCSILIRIGERT" cât și toiagul lui Mercur "CADUCEUS" au la bază același sens de : mînuitor, aducător de noroc, iscodirea bogăției, etc.

În NIEBELUNGENLIED, bagheta este amintită cu numele de "RUETELIN". Noțiunea apare de altfel și în mitologia celorlalte popoare germanice, și, fără îndoială, în poezia secolelor IX - XIII a tuturor popoarelor din apus.

Nu încapе îndoială că WUNCSILIRIGERTA lui WOUTAN cât și CADUCEUS-ul lui MERCUR, formau simbolurile de exteriorizare ale unor preocupări de ordin științific și profesional al preoțimii din antichitate. Învăluită de formele mistice ale cultelor religioase, știința a fost folosită de preoțime multă vreme în scopul de a-și menține stăpânirea chiar și asupra regilor și împăraților.

Zguduinle sociale produse de concepția creștinismului a făcut ca știința propriu-zisă să fie neglijată în primele patru-cinci secole de către preoțimea creștină, ea căutând mai mult să revoluționeze sufletele împotriva a tot ceea ce era în conexiune cu exercitarea cultelor păgâne.

Condamnarea de la început de către creștinism a ceremoniilor și formulelor de natură mistică și plină de accente vrăjitoarești, caracteristice cultelor păgâne, se transformă ceva mai târziu în acte și măsuri de persecuție serioase. Astfel că, radiestezia divinizată pe vremuri ca un dar al zeilor, încredințată oamenilor cu scopul de a se feri mai ușor pe pământ, apare în aceste vremuri ca o tradiție și ca o unealta de vrăjitorie a păgânismului, ca un instrument al superstiției populare europene din evul mediu decadent.

Totuși, practica radiesteziică a persistat îndeosebi la mineri, așa că, la sfârșitul evului mediu, bagheta se considera ca un instrument folositor la exploatarea diferitelor minerale. Începând cu epoca Renașterii, radiestezia s-a bucurat de o prestigioasă dezvoltare și a fost scoasă din marasmul tradiției și misticismului popular și a devenit obiectul unor serioase cercetări raționale.

Franta este țara unde radiestezia s-a bucurat de o dezvoltare deosebită; în prezent această activitate este organizată la nivel național, cu publicații permanente și se bucură de o largă audiență. De asemenea, în țări ca Italia, Germania, Anglia, Olanda, Spania, Rusia, Ungaria; Austria, Cehia și Slovacia și nu în ultimul rând Statele Unite ale Americii, radiestezia nu numai că este cunoscută și recunoscută oficial, dar este și folosită pe scară largă în diferite domenii.

Preocupări în acest domeniu s-au manifestat pe teritoriul țării noastre din vechime. Amintim doar de bogăția minelor de aur din vechea Dacie care au atras atâția cuceritori, mine care au fost decelate radiesteziic de vechii aurari.

Mai recent, în perioada interbelică s-a făcut remarcat prin rezultatele deosebite obținute, inginerul geolog SIMU SIMEON, care poate fi considerat părintele radiesteziei românești. Acesta a scris și o carte despre radiestezie, "Bagheta unghiulară" apărută în 1939, în care prezintă, pe lângă aparatul teoretic și practic, rezultatele practice obținute în prospecția terenurilor petroliere. Precizia obținută a fost de 90% comparativ cu cea a geologilor profesioniști de 60%.

În perioada comunismului activitatea de cercetare în acest domeniu a continuat camuflată sub diferite denumiri și activități. Dintre cei care au depus eforturi în acest sens amintim, în ordine alfabetică pe : D. Bădilă, C. Borș, E. Celan, C. Cojocaru, V. Ciorbagiu, V. David, C. Dumitriu, M. Godeanu, N. Grigore, C. Iulian, Al. Măruță, N. Pavel, C. Strună, St. Stângaciu, Al. Vilan, ș.a.

După anul 1989, radiestezia a cunoscut un avânt deosebit, s-a încercat o instituționalizare a acesteia în cadrul unor organizații, asociații și societăți de profil sau care să aibă preocupări în domeniu. Dintre acestea amintim: Asociația Națională pentru Cercetări Aplicative Parapsiologice (ANCAP) fondator Tudor Coman, Asociația Română de Cercetări Psihotronice (ARCePs) condusă de dr. Eugen Celan, Facultatea de Științe Cognitive și Parapsihologice din cadrul Universității Ecologice unde decan este prof. dr. ing. Alexan-

dru Măruță.

Cercetările în acest domeniu au fost încununete de obținerea unor brevete de invenții – sau fac obiectul unor dosare OSIM – de către C. Cojocar, E. Celan, N. Grigore, D. Bădilă.

CAPITOLUL I

GENERALITATI

Radiestezia este arta de a utiliza și interpreta unele fenomene psihice născute în noi prin intermediul unor influențe exterioare.

Fenomenul radiesteziic propriu-zis constă în mișcarea ansei, a baghetei sau a pendulului, mișcare realizată prin contracții reflexe ale musculaturii operatorului radiesteziist, atunci când organismul său este supus unor influențe. Caracteristica principală a acestor contracții musculare este aceea că sunt involuntare și inconștiente. La originea tuturor fenomenelor de acest tip se găsește efortul organismului uman de a se acomoda la discontinuitate sau, altfel spus, lupta organismului nostru împotriva schimbării. Acest efort este evidențiat de micile contracții musculare pe care diferitele instrumente radiestezice, prin mișcarea lor, ne relevă că se produc întotdeauna.

Dacă ne referim la etimologia cuvântului "radiestezie", observăm că acesta este alcătuit din rădăcina latină RADIUS care înseamnă radiație și din rădăcina greacă AISTESIS care înseamnă sensibilitate, radiesteziistul ar fi o ființă sensibilă la radiații, deși această explicație nu pare a fi completă deoarece unele rezultate concrete obținute, ne permit să afirmăm că nu în toate cazurile operatorul percepe, unde sau radiații, ceea ce denotă că fenomenul este mult mai complex decât pare la prima vedere.

De altfel, în modelul continuumului material, în cadrul fenomenelor de potențialitate (existența obiectivă ca atare), radiestezia (dowsing, rutenganger, wunschelrute, sorcellerie) face parte din fenomenele exotice medii de tip ESP (extrasenzorial - în afara simțurilor noastre) din grupa Ψ (psi) și anume, ca fenomen bioinformațional. Acestui fenomen îi este caracteristic faptul că informația achiziționată este evidențiată prin mișcarea unui instrument auxiliar (pendul, baghetă, ansă, etc.).

În prezent sunt mai multe teorii care încearcă să explice fenomenul radiestezie.

1. Operatorul (comparat ca un aparat radio) ar fi un receptor de unde emis de o sursă de semnal (de prospectat). Aceste unde ar fi amplificate de către operator și decelate prin mișcarea instrumentului radiesteziec.

2. Se presupune că operatorul este în același timp emițător și receptor (principiu similar radarului). El ar produce în direcția corpului prospectat "emanații" sau "unde" care reflectate de corp ar reveni spre și la emițător punând în mișcare pendulul, bagheta, ansa, etc.

3. În acest caz, se evidențiază faptul că radiestezia este o percepție extrasenzorială, un mijloc de cunoaștere, făcând să intervină intuiția. Un sistem cere s-ar înrudi, mai mult sau mai puțin clarviziunii.

4. Operatorul radiestezist, înaintea efectuării prospecției, alege o convenție mentală. În desen, operatorul care caută o anumită sursă de semnal, codifică mental ca pendulul să se rotească într-un anumit sens atunci când se descoperă sursa căutată. Această convenție mentală este valabilă în toate sistemele de prospectare.

Ultima ipoteză presupune că, radiestezia ar fi o facultate dată tuturor oamenilor de a face să se nască în ei o stare conștientă capabilă de a suplini cele cinci simțuri existente. Cu alte cuvinte, un fel de al șaselea simț permite obținerea de informații privind trecutul, prezentul și uneori, chiar viitorul.

În fapt, trecând hățișul numeroaselor teorii, adesea contradictorii, se confruntă două mari tendințe: a radiesteziei fizice și cea a radiesteziei mentale.

I. 1. RADIESTEZIA FIZICA

Radiestezia fizică presupune existența unei surse de semnal radiestezic care emite semnalul care va fi recepționat de către operatorul radiestezist.

Adepții acestei teorii par a ignora în cercetările lor, activitatea mentală. Pentru aceștia, totul se reduce la o problemă de ra-

diații pe care trebuie să le capteze cu instrumente corespunzătoare, astfel, gândirea nu participă la actul radiestezic.

Această școală se bazează pe teoria radiativă asupra radiesteziei care arată că există în structurile fizice, această capacitate de a emite radiații ce pot fi detectate de operatorul radiestezist.

I. 2. RADIESTEZIA MENTALA

În acest tip de investigații, rezultatul obținut de operator este datorat subconștientului care este în același timp și emițător și receptor.

Adepții acestei teorii asimilează comportamentul radiestezistului ca și cum ar fi rezultatul unei acțiuni mentale care s-ar putea descompune în două faze principale:

- I. 2. 1. Orientarea mentală care constă în orientarea subconștientului către obiectul cercetării, excluzând toate celelalte influențe.

Exemplu:

"Eu caut NUMAI o sursă de apă".

- I. 2. 2. Convenția mentală este un acord pe care operatorul îl încheie cu el însuși și care trebuie să-i permită interpretarea mișcărilor instrumentului radiestezic, în raport cu dorința mentală care l-a emis sau cu întrebările pe care le-a formulat.

Exemplu:

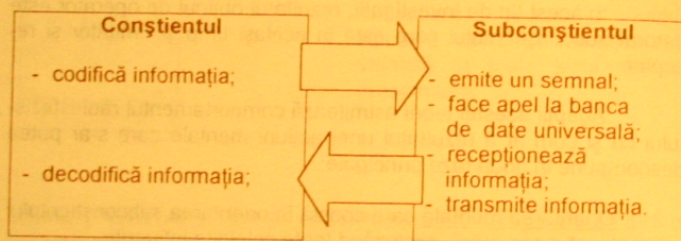
"Eu caut NUMAI o sursă de apă".

După ce am orientat gândirea NUMAI către o sursă de apă, stabilesc următoarea convenție mentală:

"Pendulul se va roti spre dreapta (stânga) când mă voi găsi pe direcția unei surse de apă". - atunci când, pentru investigare folosim pendulul.

Radiestezia mentală (psihică, spirituală, intuitivă) își bazează aparatul teoretic pe așa numită TEORIE INFORMATIONALĂ, conform căreia, în Univers, există o "bancă de date" la care subconștientul operatorului radiestezist apelează, primește răspunsul și, conform codului stabilit (convenției mentale stabilite) conștientul traduce.

Pe scurt, mecanismul de desfășurare a unei determinări radiestezice mentale, ar fi următorul:

Această "bancă de date universală" (memoria akashică) ca o colecție de înregistrări vibratorii, poate fi comparată cu un supercalculator electronic care are în program buna funcționare a întregului Univers pentru eternitate, dar la un nivel superior, lăsând ființei umane propria sa responsabilitate și liberul său arbitru. Întreaga existență face parte integrantă din acest supercalculator cosmic, ca și cele care ne-au precedat, ca și cele care ne vor succede... Deci, noi avem posibilitatea de a cunoaște tot, despre tot, în toate timpurile. Aceasta este foarte posibil, dar, cum pentru un calculator personal este necesar să știm cum să-l utilizăm – și pentru aceasta nu este îndeajuns să citim doar prospectul de prezentare – așa și pentru accesul la banca de date universală, nu este îndeajuns să citim o anumită carte, ci în ambele cazuri este nevoie de multă muncă, de mult exercițiu practic. **Acest acces, în toate cazurile, este direct proporțional cu gradul de deschidere, de elevare spirituală.**

RADIESTEZIA este arta de a utiliza indicatoarele radiestezice făcând să intervină voluntar activitatea inconștientă pentru a ajuta la descoperirea a tot ce este ascuns facultăților normale ale individului, dar a cărui existență este reală.

Orice persoană care este capabilă să-și concentreze în mod normal gândirea, poate practica cu succes radiestezia după un antrenament simplu și rațional.

FACTORUL UMAN – FUNDAMENTUL FENOMENULUI RADIESTEZIC

În toate, dar absolut toate experiențele efectuate, NIMENI, nu a reușit să facă instrumentele radiestezeice să se miște, să funcționeze fără ajutorul unui operator. Faceți următoarea experiență: pendulul dumneavoastră se rotește deasupra unei surse de semnal, care în acest caz este apa, de exemplu. Nu părăsiți locul în care pendulul s-a pus în mișcare și fixați-l pe un suport. Rezultat: pendulul va rămâne nemișcat. Totuși, după ipoteza radiestezei fizice, sursa de apă continuă să emită radiații, unde, vibrații, care, logic, ar trebui să provoace oscilații instrumentului dumneavoastră, fie că îl țineți sau nu cu mâna. Nu aceasta este dovada principală că radiestezistul joacă în detecție un rol de primă importanță? Răspunsul este DA!

Inegalitatea "darurilor" radiesteziștilor vine, de asemenea în sprijinul acestei teze. După cum există ființe sensibile, așa există și radiesteziști mai buni sau mai puțin buni. Acest fapt este determinat în primul rând de faptul că intră în joc personalitatea fiecărui individ în parte, de "talentul" lui, de cunoștințele acumulate, etc. O dovadă în plus sunt și erorile pe care le comit operatorii radiesteziști în activitatea lor. Aceste erori sunt într-un procentaj mai mare când experiențele sunt realizate în public decât cele care sunt realizate fără spectatori, fără enervare și fără obligația de a reuși cu orice preț. Căci, care ar fi omul care ar putea să adoarmă în propriul pat sau să-și exercite funcțiile sexuale, dacă ar fi așezați în jurul lui mai mulți observatori care ar aștepta ca experimentul să aibă loc? Ori,

fenomenul exotic bioinformațional care este fenomenul radiestezi este cu mult mai delicat și este strict necesar un climat psihic favorabil pentru producerea acestuia la randamentul și performanțele urmărite. De aici rezultă că psihiul uman este obișnuit să se servească de instrumentul său în anumite condiții însă el este perturbat într-o măsură mai mare sau mai mică, atunci când aceste condiții sunt modificate.

Tinând cont de motivațiile enumerate, secretul fenomenelor radiesteziice rezidă mai mult din "interiorul" ființei umane decât din influențele exercitate de agenții fizici externi. Altfel spus, care este instrumentul indispensabil radiesteziistului? Este radiesteziistul însuși cu facultățile sale conștiente și inconștiente, cu sistemul său nervos, este corpul său întreg cu părțile și componentele sale luate ca un întreg, chiar dacă le cunoaștem sau nu pe cele subtile.

CAPITOLUL II

INDICATOARE RADIESTEZICE

Indicatoare radiesteziice folosite în trecut

Bagheta și apoi pendulul au constituit panopia rabadomului, sursierului și în final, al radiesteziistului. În decursul secolelor nu au suferit perfecționări deosebite; totuși, s-a remarcat o oarecare evoluție corespunzătoare progresului fiecărei epoci. Astfel, în Evul Mediu, baghetele erau din lemn, rar din metal; mai târziu au fost făcute din oase de balenă iar în prezent ele se fac din diferite materiale plastice.

Radiesteziștii au fost – și sunt – operatori care modifică, după conveniențe personale, baghetele și pendulele, adăugându-le accesorii diferite. Aceste instrumente modificate, nu reprezintă un progres decât în prezența posesorilor lor. Instrumentele radiesteziice, de orice tip ar fi acestea, nu sunt și nu trebuie să fie considerate decât amplificatoare ale semnalelor primite de către operatorul radiesteziist și nu "acel ceva" de la care se primește răspunsul la întrebările sau cercetările efectuate.

Este o absurditate, un non-sens să folosim expresia "întreb pendulul (bagheta, ansa) și aceasta îmi răspunde". Indicatorul nu este decât un instrument auxiliar, o prelungire și un amplificator, un material oarecare, așa după cum am arătat în capitolul anterior.

Bagheta divinatorie

Baronul de Bausolace, în 1630, folosea șapte baghete metalice ale căror nume corespund la ceea ce se caută:

1. - pentru aur - VERGA LUCENTE
2. - pentru argint - VERGA CAUDENTE
3. - pentru plumb - VERGA TREPIDENTE
4. - pentru staniu - VERGA BATTANTE
5. - pentru fier - VERGA TRANSLANTE
6. - pentru cupru - VERGA SALIENTE
7. - pentru mercur - VERGA ABVIA

Fiecare baghetă avea în vârf un simbol astrologic reprezentând planetele și raporturile lor cu metalele.

1. - pentru VERGA LUCENTE - Soarele
2. - pentru VERGA CAUDENTE - Luna
3. - pentru VERGA TREPIDENTE - Saturn
4. - pentru VERGA BATTANTE - Jupiter
5. - pentru VERGA TRANSLANTE - Marte
6. - pentru VERGA SALIENTE - Venus
7. - pentru VERGA ABVIA - Mercur

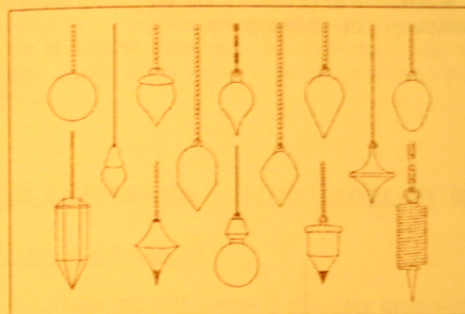
Utilizarea baghetelor din lemn a fost totuși cea mai frecventă. Către anii 1820, contele de Toristan a rupt tradiția folosind ca materie primă oase de balenă, bagheta sa numind-o "furcelă".

Martorii (probele)

În afară de pendul și baghetă, sursierii au inventat anumite accesorii destinate a-i ajuta în încercările lor. Printre ei, cel mai important și cel mai util este martorul sau proba. Acesta este un obiect, material, etc., de aceeași natură cu cel care se caută, este un simbol servind la mai buna fixare a necesității ivite în subconștient.

Folosirea "martorilor" nu este cu totul nouă. Se crede că fântânarii secolului al XVII-lea le utilizau în cel mai mare secret.

Ulterior, radiesteziștii au creat baghete sau pendule care au posibilitatea de a încorpora probe. Totuși, trebuie specificat că martorul (proba) nu posedă nici o proprietate specială dacă prin convenția mentală adoptată nu i-ați oferit un rol precis.

Pendule

În practică, puteți sau nu să folosiți martori reali sau confecționați, artificiali.

Martorii reali sunt eșantioane, probe din mineralul, (apa, substanța etc.) pe care căutăm să-l descoperim într-o anumită cantitate (de obicei mai mare) și într-o anumită zonă determinată, sau într-un amestec cu alte substanțe, minerale, etc. dar într-o anumită proporție prestabilită.

Martorii artificiali sunt practic înlocuitori ai martorilor reali și constau într-un suport oarecare (hârtie, carton, metal, plastic, etc.) pe care a fost impregnat grafic și mental reprezentarea obiectului real al cercetării. De exemplu, o batistă, o fotografie sau alt obiect intim care a aparținut unei persoane dispărute; o hârtie pe care am

scris aur este un martor grafic pentru aur ca și hârtia pe care am scris o serie de calități morale pentru a stabili portretul moral al unei persoane, etc. Acest martor grafic pe care este înscrisă o indicație grafică (cuvânt, desen) are rolul de a ajuta radiestezistul în cercetarea pe care o efectuează și care înlocuiește cu succes martorii reali, mai dificil de procurat. Dar, în afară de inscripționarea grafică, pentru confecționarea unui martor de acest tip, mai este necesar să cunoaștem proprietățile, părțile constitutive, etc. a martorului real și să vă concentrați puternic și direcționat gândirea pentru a conferi suportului ales, calitățile și proprietățile dorite.

INDICATOARE RADIESTEZEICE FOLOSITE

Indicatoarele radiestezeice servesc la amplificarea și redarea perceptibilă a reacțiilor reflexe care se produc, în momentul fiecărei cercetări, prin mișcările involuntare ale musculaturii mâinilor. Ele nu au deci nici o proprietate specială: radiestezistul este acela care le pune în acțiune. Alegerea unui instrument sau a altuia - la fel ca aceea a unui stilou - este o simplă problemă de conveniență personală.

1. CLASIFICAREA INDICATOARELOR RADIESTEZEICE

1.1 Pendulul sideral

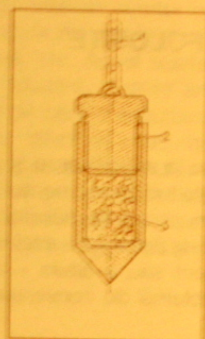
Este cel mai cunoscut indicator radiestezeic și, în funcție de lungimea firului de care este suspendată greutatea, pot fi:

- a) cu brăț lung la care lungimea firului este mai mare de 15 cm putând ajunge la 80 de cm.
- b) cu brăț scurt la care lungimea firului este mai mică de 15 cm.

După forma greutății suspendate, pendulele pot fi: sferice, cilindrice, conice, sub formă de picătură, tor, cruce, inel, selenoid, combinații ale acestor forme, etc.

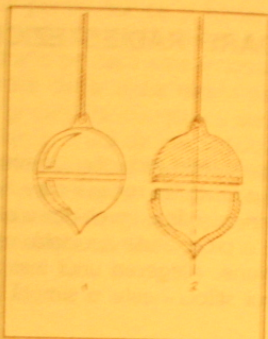
După materialul folosit la confecționarea greutății deosebim pendule din lemn, diferite metale, materiale plastice, cristal, etc.

Pendulele pot fi confecționate cu goluri interioare unde, printr-o rezolvare tehnică oarecare, se pot introduce martori (probe).

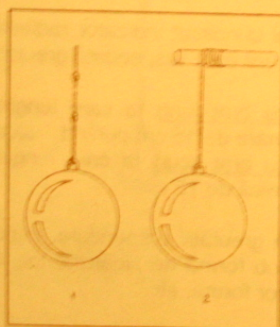
Pendul cilindric
cu probe

- 1.- lanțisor
- 2.- filet
- 3.- proba

Pendul sferoid cu probe

- 1.- pendulul închis
- 2.- pendulul deschis pentru
a se introduce martorii

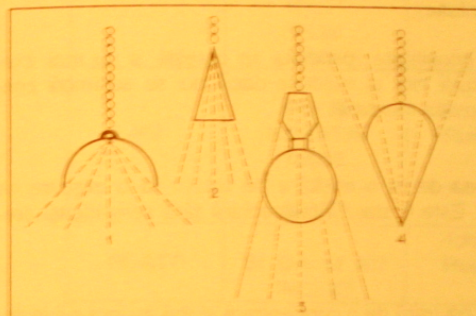

Modul de reglare a lungimii firului

- 1.- cu noduri
- 2.- prin înfășurare

Pentru un reglaj mai ușor a lungimii firului se pot face noduri din loc în loc, la anumite distanțe stabilite, sau, acest fir poate fi înfășurat pe un mosorel pe care, rotindu-l într-un sens sau altul realizăm reglajul optim necesar.

În funcție de formă, pendulele au o viteză de reacție (sensibilitate) mai mare sau mai mică, astfel:

1. - pendul cu forma ideala
2. - pendul bun
3. - pendul foarte bun
4. - pendul foarte rău

Miscarea pendulului

Tinând firul pendulului între index și police (degetul mare și arătător), pe o anumită concentrare mentală (de exemplu, punând o întrebare), acesta, în funcție de semnalul primit, capătă o mișcare care poate fi:

- a) rotație spre dreapta (sens orar, dextrogir).

b) rotație spre stânga (sens invers acelor de ceasornic, levogir);

c) oscilații (mișcare oscilatorie urmând întotdeauna o linie dreaptă, paralelă, perpendiculară sau în diagonală față de planul corpului dvs.);

d) elipsă (mișcare eliptică situată între rotație și oscilație);

e) imobilitate (pendulul se oprește și nu mai execută nici o mișcare dacă nu se schimbă convenția mentală).

Elipsa indică trecerea de la o mișcare de rotație la o mișcare de oscilație sau invers. Este o stare intermediară fără semnificații precise.

Imobilitatea poate fi cauzată de o concentrare slabă asupra subiectului de investigat sau de o crispare psihică inconștientă. Poate fi evitată dând pendulului un impuls inițial fără mare amplitudine.

Aceste mișcări ale pendulului au o logică în cadrul unei anumite convenții mentale. Astfel, rotația spre dreapta poate avea semnificația NU, rotația spre stânga DA, iar oscilația POATE. Pentru fiecare aceste convenții pot fi alte semnificații iar pentru a afla care convenție este cea mai bună pentru dumneavoastră utilizați tabelul următor. Așezați pendulul deasupra cuvântului DA, goliți creierul de orice alte gânduri și concentrați-vă foarte puternic pe DA, POZITIV, MULT, PLIN, VIU și notați mișcarea pendulului. Faceți același lucru deasupra lui NU și gândiți-vă intens la NU, NEGATIV, RAU, NIMIC, GOL, MORT, și de asemenea, notați mișcarea. La fel procedați și pentru POATE.

semnificație sau afirmatie	inteles complementar	mișcarea pendulului
DA	DA PLUS POZITIV MULT PLIN VIU	Rotație la dreapta Rotație la stânga Oscilație
NU	NU PUTIN NEGATIV NIMIC GOL MORT	Rotație la dreapta Rotație la stânga Oscilație
POATE	SI DA SI NU INCERT	Rotație la dreapta Rotație la stânga Oscilație

Mod de lucru cu pendulul

În raport cu poziția inițială a pendulului avem două moduri de lucru:

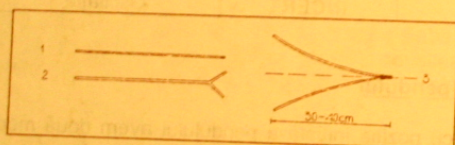
- cu pendulul staționar și astfel ne apropiem de locul care ne interesează;
- cu pendulul lansat într-o mișcare oscilatorie folosit astfel pentru a obține un rezultat mai rapid;

Pendulul, fiind o masă grea oarecare suspendată de un fir, se poate confecționa ușor cu mijloace avute la îndemână. Este îndeajuns să legați de un fir de ață rezistentă sau de un lănișor flexibil o sferă din lemn, o bucată de metal sau din orice material dar care să aibă o formă simetrică.

1. 2. Baghete

La origine, bagheta era o simplă nuielușă de alun care, ținută în poziție orizontală, vibra în mâinile fântănarului sau auranului în momentul în care se găsea deasupra sursei de semnal căutate. Această nuielușă de alun (alunul, fată de ceilalți arbori, își păstrează mai mult timp suplețea și elasticitatea) poate avea o extremitate bifurcată sub formă de V.

Bagheta divinatorie (unghiulara) este formată din două ramuri sau brațe, dintr-un material flexibil cu o lungime cuprinsă între 30-40 cm. Poate fi confecționată dintr-o creangă de copac în formă de furcă (două lame de oțel, din plastic sau alte materiale flexibile care sunt prinse la un capăt printr-un mijloc oarecare - legate, lipite, sudate, etc.)

1. - nuielusa de alun
2. - nuielusa de alun bifurcata
3. - bagheta divinatorie (unghiulara)

La noi în țară, bagheta divinatorie a fost folosită cu mult succes de ing. SIMU SIMEON care poate fi considerat, prin rezultatele obținute, părintele radiesteziei românești.

Mod de lucru cu bagheta divinatorie (unghiulara)

Bagheta se apucă cu o mână de o ramură și cu cealaltă, de a doua ramură și se ține în poziție orizontală, cu vârful spre înainte, la înălțimea centurii, fixând ușor coatele de corp.

Sunt două moduri de a apuca ramurile baghetei unghiulare:

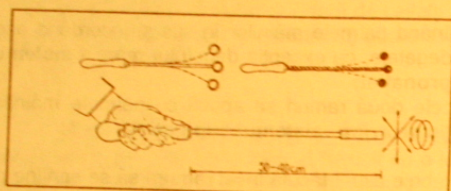
- a) ținând palmele mâinilor în sus și încordând ușor degetele, cu excepția degetului mare - **sistemul pronației**;
- b) cele două ramuri se apucă cu palmele mâinilor ținute în jos - **sistemul supinației**.

Așezarea trebuie astfel făcută încât ramura să se sprijine pe degetul mic, rămânând ca priza să se facă numai cu cele trei degete mijlocii, iar degetul mare să nu atingă de loc ramurile baghetei.

Sistemul b) al supinației, ne oferă pe de o parte avantajul că nu este obositor și pe de altă parte, bagheta acționează mai ușor. Ținută în poziția orizontală, la înălțimea centurii, cu vârful înainte și traversând terenul de cercetat, bagheta se va deplasa din poziția sa orizontală, în sus sau în jos, după natura și caracterul radiațiilor emise de sursele de semnal existente în sol sau convenția mentală aleasă.

Un alt tip de baghetă folosită în prezent este formată dintr-o lamă elastică ce are la un capăt un mâner de prindere iar la celălalt capăt un inel din același material ca și lama elastică sau din alt material, în funcție de rezultatele urmărite, de dorința sau de sensibilitatea operatorului. Un alt model, are în locul tijei metalice elastice un arc iar în capăt poate avea o bilă de metal, inel, etc.

Poziția de lucru a acestui tip de baghetă este cu inelul în plan orizontal. Răspunsurile la codificările mentale făcute este cuantificat prin mișcarea inelului (rotație stânga-dreapta, oscilație, imobilitate).

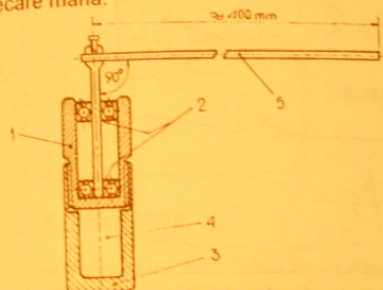
Avantajul la această baghetă este că se folosește o singură mână, poate fi poziționată în plan orizontal (A), vertical (B) și chiar în plan oblic (C). (Pendulul, de exemplu, nu poate funcționa decât în poziție verticală).

Mod de lucru cu bagheta elastica

1.3. Indicatoare sub formă de "L"

Indicatoarele sub formă de "L" sunt formate din baghete metalice, inflexibile, îndoit la un capăt într-un unghi de 90° , cu unul din brațe astfel formate mai lung decât celălalt. Seamănă cu litera "L", de unde și denumirea. De obicei se folosesc pereche, câte una în fiecare mână.

1. mâner;
2. rulment;
3. capac înfiletat;
4. mator (probă);
5. tijă interschimbabilă.

Mod de lucru cu indicatoarele sub formă de "L"

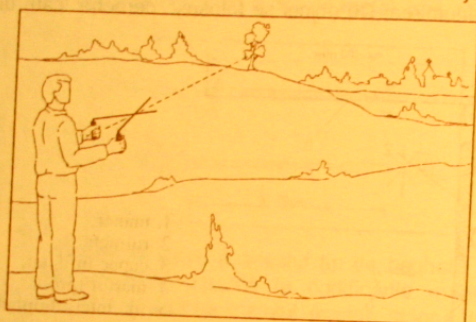
Indicatoarele se prind de mânere (ca și cum ați avea două pistoale cu țeavă spre înainte) iar tijele indicatoare sunt direcționate spre în față, coborâte de vârf sub orizontală cu aproximativ $1 - 2^\circ$. În poziția "gata de lucru" se observă o mică dar sensibilă apropiere a vârfurilor tijelor, una către cealaltă și apare o stare tensională, ușoară, în tot corpul.

Răspunsurile cu DA și NU se obțin prin mișcarea la unison a celor două indicatoare spre stânga sau spre dreapta, iar poziția POATE este sau la încrucișarea sau la depărtarea tijelor una de cealaltă.

Dacă doriți măsurători cantitative, valonce, se cuantifică mărimea unghiulară față de poziția inițială (între $40^\circ - 90^\circ$).

Aceste indicatoare având o greutate mai mare și deci o inerție mai mare, sunt recomandate pentru lucru în teren, pe suprafețe mari, unde au randamentul cel mai ridicat.

În teren, direcția spre sursa de semnal este dată de bisec-
toarea unghiului format de tijele orizontale ale indicatoarelor iar pro-
porțional cu apropierea de proiecția la suprafața solului a conturului
sursei de semnal, tijele se încrucișează până când unghiul format
între ele devine zero, moment care coincide cu ajungerea pe contur,

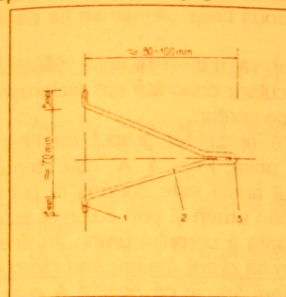
Modul de lucru cu indicatorul sub forma de "L"

poziție pe care o vor avea tot timpul cât ne deplasăm în interiorul
conturului sursei. După ce am ieșit din interiorul conturului, tijele au
o mișcare inversă, de depărtare, până ajungem la poziția inițială,
când această mișcare încetează. Observăm că depărtarea de sursă
măsurată într-o unitate de măsură oarecare (metri, zeci sau sute de
metri, kilometri, etc.) la care mișcarea de depărtare a tijelor
încetează este egală cu mărimea distanței de apropiere de sursă.

1. 4. Ansa

Acest indicator care se folosește din ce în ce mai mult, în
special în țara noastră, derivă din bagheta unghiulară numai că are
dimensiuni mult mai mici, este confecționat din sârmă de oțel, cu-
pru, argint, inox etc., cu un diametru cuprins între 0,5 și 1,5 mm. și o
lungime totală între 80 + 100 mm., cu o deschidere între picioare de

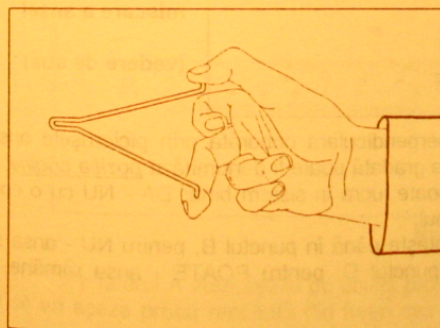
aprox. 70mm. Bineînțeles, aceste dimensiuni sunt orientative, fie-
care operator alegându-și grosimea și lungimea potrivită.

Ansa - forma și dimensiuni

Mod de lucru cu ansa

Ansa se așează în mână cu picioarele ascuțite prinse între
prima falangă a degetului mare și prima falangă a degetului mij-
lociu, pe buricele degetelor, mâna făcând o rotație de 90° pentru a
ajunge în poziția de lucru. Nu se exercită o presiune prea mare asu-
pra ansei - fapt care, de altfel, este incomod datorită faptului că pi-
ciorușele sunt foarte bine ascuțite - pentru a se micșora forța de fre-
care și pentru a nu influența volițional mișcarea instrumentului.

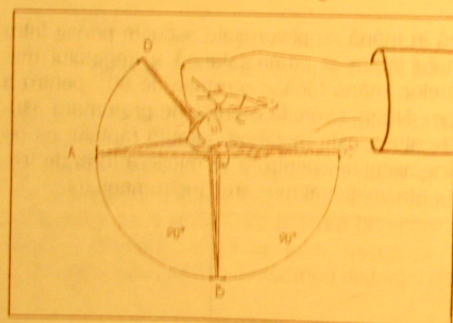
**Poziția de lucru
cu ansa**

- vedere laterală

Ansa trebuie ținută în așa fel încât perpendiculara coborâtă din piciorușele ansei să înțepe solul sub un unghi de 90° iar bisectoarea unghiului format de cele două brațe trebuie să fie paralelă cu solul (orizontală).

Întotdeauna vârful ansei va indica direcția căutată (spre obiectul cercetării), iar perpendiculara coborâtă din piciorușe va indica locul căutat sau punctul de pe contur.

În figura următoare este prezentat gradul de libertate în mișcarea de rotație descrisă de ansă. Poziția "A" este denumită și *poziția drept înainte*, când planul ansei este cuprins în planul perpendicular pe planul care trece prin umeri și prin bazin și este situat pe axa de simetrie stânga - dreapta a corpului uman. În acest plan este cuprinsă, bineînțeles, și *direcția drept înainte* sau *direcția zero*. Anticipând cele ce urmează, putem spune că poziția A este poziția pentru valoarea 100, iar poziția B este poziția (zero) sau *start* pentru cuantificarea valorică pe scala gradată de la 0 (zero) la 100.

Posibilitati de
miscare a ansei
(vedere de sus)

Locul unde perpendiculara coborâtă prin piciorușele ansei înțeapă solul sau scala gradată poate fi denumită și *poziția origine*.

Cu ansa se poate lucra în sistem binar DA - NU cu o convenție mentală de genul:

- a) DA - ansa se rotește până în punctul B, pentru NU - ansa se rotește până în punctul D, pentru POATE - ansa rămâne în poziția A.

- b) DA - ansa se rotește în B, pentru NU - ansa rămâne în punctul A, pentru POATE - ansa se rotește până în punctul D.

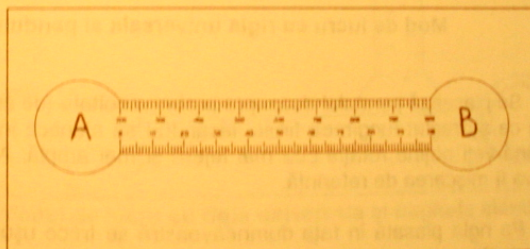
2. INSTRUMENTE AJUTATOARE

Aceste instrumente ajutoare folosite de radiesteziști nu sunt altceva decât reprezentări convenționale destinate unei fixări mai bune a gândurilor în cursul cercetării radiestezeice. Ele servesc, în cea mai mare parte, pentru efectuarea de măsurători calitative sau cantitative.

Dintre aceste instrumente ajutoare, cele mai des utilizate sunt rigla universală sau rigla TURENNE, rigla circulară și rigla semicirculară.

2. 1. Rigla universală

Servește la determinarea adâncimii, înălțimii, distanței, volumului, gravității unei boli, vârsta unei persoane, etc. Se prezintă sub forma unei rigle sau a unui cadran cu repere numerotate de la 0 la 100 și de la 200 la 1000, având la fiecare extremitate câte un cerc (taler) notat, unul cu litera A, celălalt cu litera B.

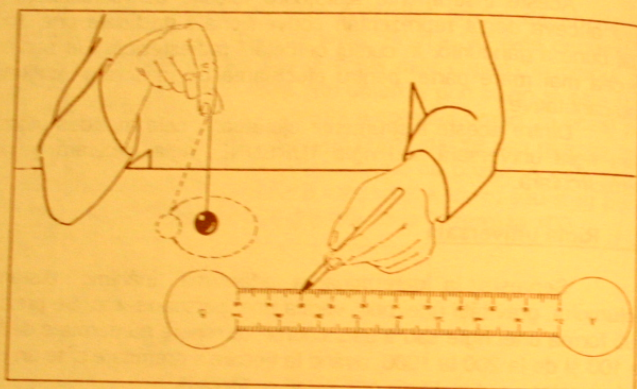
Rigla universală

Pe talerul A vom așeza de obicei proba mator, iar pe talerul B se va așeza proba recoltată din teren sau proba de analizat. Cu

ajutorul acestei rigle veți afla procentual (%) cât la sută din proba A se regăsește în proba B.

Procedăm în felul următor:

2.1.1. Cu pendulul lansat

Mod de lucru cu rigla universală și pendulul

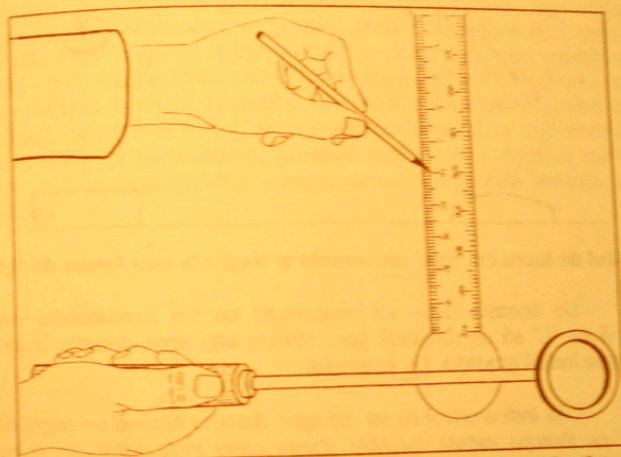
Se plasează pendulul deasupra probei recoltate (de analizat) și după ce ați reglat lungimea firului lăsându-l să alunece între degete până veți obține rotația cea mai lejeră și mai amplă. Această rotație va fi mișcarea de referință.

Pe rigla plasată în fața dumneavoastră se trece ușor, cu o staționare de circa cinci secunde pentru fiecare, pe deasupra gradajilor de la 0 la 100 cu un arătător pe care-l ținem în mână stângă. Pendulul va reacționa (în mod prestabilit) atunci când indicatorul va fi în dreptul gradajii corespunzătoare concentrației probei recoltate.

2.1.2. Cu pendulul în repaus

Se procedează identic ca mai înainte, cu deosebirea că, deasupra probei de analizat, pendulul îl plasați în stare de repaus, nemișcat, iar rezultatul îl obțineți atunci când acesta are o mișcare de rotație spre stânga sau spre dreapta, eventual oscilații, conform convenției mentale dinaintea stabilită de dumneavoastră.

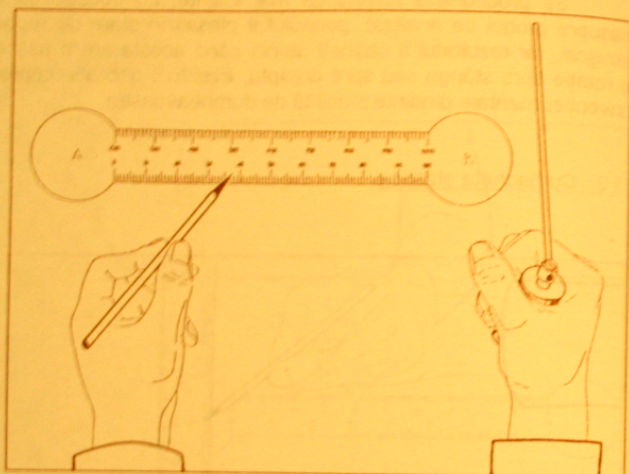
2.1.3. Cu bagheta elastică

Modul de lucru cu rigla universală și bagheta elastică

Deasupra probei de analizat așezați inelul metalic al baghetei elastice pe concentrarea ca aceasta să execute o mișcare oscilatorie sau de rotație, după cum doriți, atunci când indicatorul din mână stângă va fi în dreptul cifrei care indică procentajul căutat.

2.1.4. Cu indicatorul sub forma de "L"

Modul de lucru cu rigla universală și bagheta sub formă de "L"

De această dată, vă concentrați ca tija indicatorului sub formă de "L" să se rotească spre stânga sau spre dreapta atunci când se indică gradaja. De exemplu:

"Tija indicatorului se va roti spre dreapta făcând un unghi de 90° cu direcția inițială, NUMAI atunci când indicatorul din mână stângă va fi pe gradaja care îmi va indica, procentual, cât la sută din concentrația din mineralul de pe talerul A se regăsește în mineralul de pe talerul B".

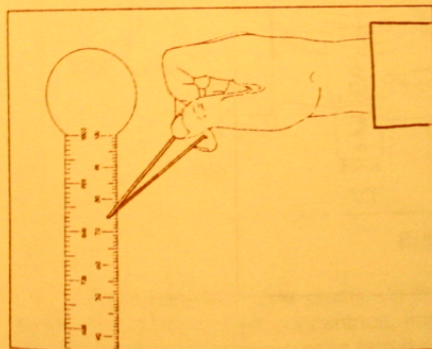
Pentru o exactitate mai mare se execută aceleași operațiuni pe scala de la 200 la 1000.

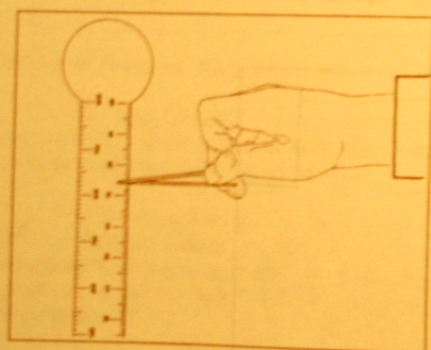
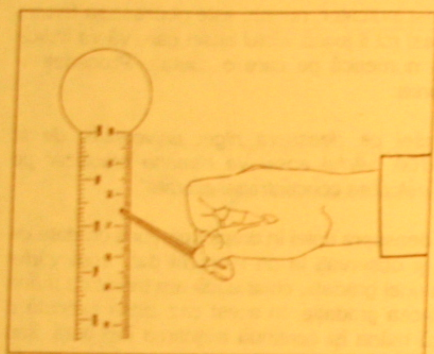
2.1.5. Cu anșa

Întrebuițând acest indicator, nu mai este necesar să folosiți un arătător, deoarece acest rol îl joacă vârful ansei care vă va indica direct pe riglă, valoarea numerică pe care o căutați. Procedați în felul următor, pe codificarea:

"La trecerea ansei pe deasupra riglei universale, de la gradaja 0 la gradaja 100, vârful ansei va rămâne stabilizat pe gradaja care reprezintă valoarea concentrației căutate".

Treceți cu anșa deasupra riglei în dreptul porțiunii gradate de la stânga spre dreapta și observați la un moment dat cum vârful ansei rămâne deasupra unei gradajii, chiar dacă am trecut cu mâna în care ținem anșa de acea gradajie. În acest caz, anșa execută o rotație spre stânga dacă mâna își continuă mișcarea începută, sau spre dreapta, dacă se execută o mișcare în partea opusă trecând de gradaja respectivă. Astfel, anșa prezintă o tendință de a-și menține vârful stabilizat pe o anumită gradajie, indiferent de mișcarea mâinii care este în același timp suportul ansei, locul unde aceasta pivotează.

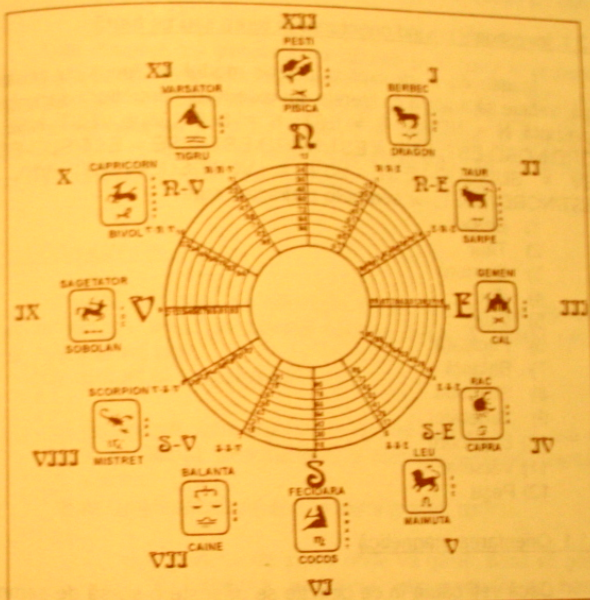

Stabilizarea vârfului ansei pe o gradatie

2.2. Rigla circulara (cercul gradat)

Această riglă este adaptată pentru lucru direct cu pendulul sideral. Desigur, se pot folosi și celelalte indicatoare radiesteze, adaptând modul de lucru la fiecare dintre ele.

Rigla circulara

Rigla circulară este practic un cerc în interiorul căruia sunt trasate mai multe cercuri concentrice, împărțite și numerotate ca în figură și se aseamănă cu un ceas (are numerotațiile exterioare de la 1 la 12) dar și cu o busolă (are trecute punctele cardinale).

Cu această riglă puteți face următoarele tipuri de investigații:

- a) investigații privind orientarea în teren sau pe hartă;
- b) investigații numerice;
- c) investigații astrologice.

2.2.1. Investigații privind orientarea în teren sau pe hartă

Înainte de a vă explica practic modul de lucru cu această riglă, trebuie să arătăm că literele din exteriorul cercurilor concentrice reprezintă N = NORD; E = EST; S = SUD; V = VEST NNE = NORD/NORD-EST; ENE = EST/NORD-EST; ESE = EST/SUD-EST; SSV = SUD/SUD-VEST; VSV = VEST/SUD-VEST; VNV = VEST/NORD-VEST; iar semnele zodiacale sunt:

- 1) Berbec
- 2) Taur
- 3) Gemeni
- 4) Rac
- 5) Leu
- 6) Fecioară
- 7) Balanță
- 8) Scorpion
- 9) Săgetător
- 10) Capricorn
- 11) Vărsător
- 12) Pești

2.2.1.1. Orientarea magnetică

Dacă veți căuta în ce direcție se găsește o sursă de semnal rediestic, așezați pendulul deasupra literei "N" (nord) și puneți întrebarea:

"Sursa de semnal se găsește în direcția nord?"

apoi NNE, etc.; până pendulul capătă mișcarea corespunzătoare convenției dumneavoastră pentru DA. Se poate folosi și metoda directă care constă în a așeza pendulul deasupra centrului riglei și, pe concentrarea:

"Pendulul va avea o mișcare oscilatorie pe direcția pe care se găsește sursa de semnal".

Veți observa că pendulul va căpăta o mișcare oscilatorie spre două sectoare, de exemplu NNV și SSE. În continuare, se așează pendulul deasupra literelor NNV și conform întrebării: "Sursa de semnal se găsește pe direcția NNV?" și indiferent de răspunsul primit, am aflat care este direcția (sunt două variante de răspuns dintre care una se exclude în urma primirii răspunsului).

2.2.1.2 Orientarea în sector

Această orientare se folosește pentru a determina în care sector se găsește sursa de semnal căutată, folosind o hartă sau o schiță, eventual un plan.

Operațiuni ce se execută:

- a) se așează rigla circulară în așa fel încât direcțiile N-S să corespundă direcției N-S a hărții, schiței sau planului folosit;

- b) se amplasează centrul cercului gradat, astfel:

- 1) în punctul de stație unde vă găsiți, dacă vă găsiți în interiorul suprafeței reprezentată de hartă, schiță, plan;
- 2) pe locuința persoanei dispărute și pe care o căutați;
- 3) pe locul unde persoana dispărută a fost văzută ultima oară;
- 4) punctul aproximativ unde se găsește sursa de semnal.

În continuare, se procedează ca la orientarea magnetică, însă căutând, nu neapărat o orientare exactă ci un sector mai vast, de exemplu cel cuprins între N - NNE, sau NNE - ENE, ș.a.m.d. Atunci când pendulul se rotește conform convenției dumneavoastră pentru DA, nu mai rămâne decât să se precizeze distanța la care se găsește sursa față de centrul riglei și anume, în care sector (suprafață delimitată și care cuprinde un singur număr), investigând din aproape în aproape sau direct. Pentru determinarea distanței până la sursa de semnal, se folosește investigația numerică.

2.2.2. Investigații numerice

Rigla circulară fiind formată din arcuri concentrice împărțite în sectoare, fiecare intersecție este numerotată.

Pentru determinarea unui număr mai mic sau egal cu 12 (numărul unei anumite luni, ora exactă sau semn zodiacal) se folosește cercul exterior care este numerotat de la 1 la 12. Pentru numere mai mari, se folosește întreaga nglă.

Investigații de la 1 la 12.

Așezați pendulul deasupra numărului 1 și puneți întrebarea corespunzătoare scopului propus

"Primul semn din zodiac este al lui A.M.?"

apoi pentru numărul 2, și așa mai departe, până obțineți răspunsul DA. Se poate folosi și metoda directă.

Investigații de la 1 la 100

Dacă doriți să aflați ce plantă medicinală este favorabilă unei anumite persoane (vedeți lista numerotată cu plante medicinale) procedați în felul următor: așezați pendulul deasupra numărului 1, pe cercul exterior și folosiți convenția mentală:

"Planta medicinală cea mai favorabilă pentru A.M. se găsește în sectorul nr. 1?"

Dacă răspunsul nu este afirmativ, se continuă pentru sectorul următor, etc. până ce se obține DA. De exemplu, răspunsul primit se referă la sectorul nr.3. Aici avem numerele 15, 27, 39, 51, 63, 75, 87, 99.

În continuare se procedează la fel ca pentru aflarea sectorului:

Planta medicinală cea mai favorabilă pentru A.M. se găsește la numărul 15?", etc.

2.2.3. Investigații diferite

2.3.1. Investigații cantitative: numerele de la 1 la 100 pot indica grame, kilograme, tone, litri sau unități de măsură diverse, numărul de piese, boabe de cafea, flori, documente, etc.

2.3.2. Investigații pentru distanțe: numerele de la 1 la 100 pot indica: milimetri, centimetri, decimetri, metri, kilometri, zeci de kilometri, mile marine sau terestre, etc.

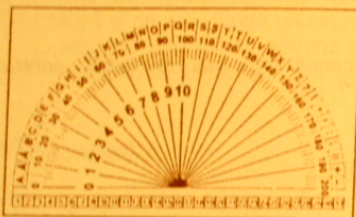
2.3.3. Investigații de adâncime și înălțime: se execută ca la distanțe;

2.3.4. Investigații asupra timpului: numerele de la 1 la 100 pot indica minutele, orele, zilele, lunile sau anii. La o asemenea investigație se începe cu aflarea numărului de ani, apoi a lunilor, zilelor, orelor, minutelor, secundelor.

2.3.5. Investigații pentru cifre: dacă veți reprezenta nr.10 ca fiind = 0 (zero) se poate afla orice cifră sau număr oricât de mare ar fi acesta.

2.3. Rigla semicirculară (raportor)

Rigla semicirculară sau raportorul (care este un termen adaptat dar folosit în mod curent) se folosește în special cu ansa pentru măsurători procentuale, numerice sau valorice.

Fiind de dimensiuni mici, atât instrumentul radiesteziat cât și ansa, se pot purta într-un etui de forma și mărimea unui portmoneu, în buzunar.

Această riglă este un semicerc gradat din 2 în 2 și numerotat din 10 în 10, de la 0 la 200. Diviziunea 100 este amplasată la 90° față de diviziunea 0.

Pe circumferință, în casete sunt înscrise literele alfabetului, semne de punctuație și "+", "-", iar la bază, pe toată lungimea diametrului, de asemenea în căsuțe, cifre de la 1 la 31.

2.3.1. Modul de folosire

Tineți raportorul cu mâna stângă de marginea din stânga a acestuia, iar mâna dreaptă cu ansa, o așezați deasupra acestuia în așa fel încât perpendiculară coborâtă din piciorușele ansei să înțepe raportorul în centrul bazei semicercului, ca în figură. Intotdeauna, pentru începerea măsurătorilor de orice tip, poziția de plecare a ansei este la 90° față de direcția drept înainte, spre stânga (la dreapta ei) din dreptul gradației 0 (zero). Mișcarea pe care o va descrie ansa, va fi una de rotație spre dreapta, oprindu-se în dreptul unei diviziuni care poate reprezenta:

- cât la sută dintr-un etalon reprezintă mostra recoltată (ceea ce este de analizat);
- valoarea directă a cantităților, distanțelor, adâncimilor, înălțimilor, vitezelor, a timpului în ore, minute, secunde, etc.

Modul de folosire a riglei semicirculare (raportorului)

Folosind rigla și ansa se obțin rezultatele direct ca mărime, fără alte operațiuni intermediare. Pentru măsurători de mare finețe puteți folosi mai multe convenții mentale, câte una pentru fiecare grad de precizie dorit.

Exemplu: Doriți să aflați la ce distanță față de locul dumneavoastră de stație de locul unde vă aflați se află o sursă de semnal. Folosiți codificarea:

"Proportional cu distanța din punctul meu de stație la sursa de semnal, ansa se va roti spre dreapta și se va opri în dreptul gradației corespunzătoare".

Bineînțeles că înainte de aceasta, stabiliți că fiecare gradăție de pe raportor corespunde unui metru. Presupunem că ansa s-a oprit în dreptul gradăției 20 plus două diviziuni, ceea ce corespunde la 24 de metri. Dacă doriți un rezultat și mai precis, stabiliți următoarea convenție referitoare la reprezentarea mărimilor pe raportor astfel:

"Fiecare gradăție, de la 0 la 100 reprezintă câte un centimetru, iar mărimea determinată anterior devine origine pentru următoarea măsurătoare".

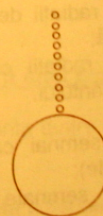
Concret, aceasta înseamnă că, se va afla câți centimetri peste 24 de metri sunt până la sursa de semnal. Presupunem că ansa indică valoarea 50, deci distanța este de 24 de metri și 50 de centimetri. Dacă, în continuare, doriți să micșorați ordinul de mărime, stabiliți mental că fiecare gradăție de pe raportor reprezintă un milimetru iar valoarea determinată devine origine pentru următoarea măsurătoare. Deci 24,5 metri devine 0 și măsurătoarea se face de la 0 la 10, fiecare gradăție numerotată (care este din 10 în 10) se consideră ca fiind unitate, deci, în mintea dumneavoastră, gradăția 10 devine 1, gradăția 20 devine 2, și așa mai departe până la 100 care devine 10. Dacă ansa s-a stabilizat pe valoarea 70, conform convenției anterioare ea reprezintă valoric 7, deci 7 milimetri. Astfel, distanța totală până la sursă este de 24 de metri, 50 de centimetri și 7 milimetri. În continuare se pot afla zecimi, sutimi, miimi de milimetru.

Acest tip de măsurătoare, combinat cu o sensibilitate ridicată a operatorului radiestezist, operator care are cunoștințe teoretice într-un anumit domeniu, dau rezultate de precizie pe care, uneori, aparatele de măsură și control create de om nu sunt capabile să le determine.

3. CARACTERISTICI ALE INDICATOARELOR RADIESTEZE

Din cele prezentate mai înainte, referitoare la indicatoarele radiestezice care s-au folosit și se folosesc în prezent, putem trage unele concluzii, și anume:

- 3.1. - indicatoarele radiestezice, cu cât sunt mai instabile, cu atât sunt mai bune;
- 3.2. - forța de frecare exercitată între diferitele părți componente ale indicatorului, sau între indicator și mâna operatorului trebuie să fie cât mai mică;
- 3.3. - efortul fizic pe care trebuie să-l depună operatorul radiestezist în mănuierea, manipularea instrumentului, a indicatorului radiestezic, să fie minim;
- 3.4. - construcția, modalitatea de folosire, de întrebuințare a indicatorului trebuie să fie foarte simplă;
- 3.5. - nici un indicator radiestezic nu lucrează fără ca mâna omului să nu fie prezentă.

CAPITOLUL III

SURSE DE SEMNAL

Generice, putem arăta că, sursă de semnal poate fi orice discontinuitate într-un mediu omogen. Semnalul generat de aceste discontinuități este reperat cu ajutorul organismului viu și sensibil al omului și cuantificat prin mișcarea unui instrument auxiliar (pendul, baghetă, ansă, etc.)

1. Clasificarea surselor de semnal

1.1. Din punct de vedere al generatorului de semnal

1.1.1. Surse de semnal telurice (radiații de natură terestră) dintre care amintim:

1.1.1.1. - radiații de natură magnetică cauzate de mișcările subterane de apă;

1.1.1.2. - radiații cauzate de procese termice a presiunii din interiorul pământului.

1.1.2. Surse de semnal care provin de la sisteme vii (umane, animale și vegetale);

1.1.3. Surse de semnale exterioare planetei noastre (astrale).

1.2. Din punct de vedere al locului generatorului de semnal

- 1.2.1. subterane;
- 1.2.2. subacvatice;
- 1.2.3. la suprafața pământului;
- 1.2.4. la suprafața apei;
- 1.2.5. aeriene: a) din atmosfera terestră
b) din afara atmosferei terestre

1.3. După natura surselor de semnal

- 1.3.1. solide;
- 1.3.2. lichide;
- 1.3.3. gazoase;
- 1.3.4. plasmă;
- 1.3.5. de altă natură.

1.4. După modul în care se găsesc în natură

- 1.4.1. zăcămintele diferite (solide, lichide, gazoase);
- 1.4.2. accidente carstice (avene, peșteri, falii, fracturi, etc.);
- 1.4.3. obiecte diverse;
- 1.4.4. sisteme vii;
- 1.4.5. construcții și lucrări făcute de mâna omului, etc.

1.5. După tipul apariției surselor de semnal

- 1.5.1. naturale;
- 1.5.2. artificiale.

1.6. După modul de efectuare a unei biodetectii sau teledetectii

1.6.1. În raport de distanța dintre sursa de semnal și operator:

- 1.6.1.1. - în limita potențelor organelor de simț;
- 1.6.1.2. - în afara limitelor organelor de simț - atunci când distanța dintre sursa de semnal și

operatorul radiestezist este mai mare decât distanța maximă accesibilă organelor de simț are loc fenomenul de telebiodetecție.

1.6.2. În raport de mijlocul și viteza de deplasare a operatorului radiestezist în teren

Biodetecțiile și telebiodetecțiile pot fi executate cu mijloace auto, hipo, aeriene, navale, subacvatice, spațiale. Viteza de deplasare a operatorului radiestezist, de regulă, trebuie să fie mai mică sau egală cu 2 km/h iar pentru obiectul măsurătorii nu contează viteza de deplasare.

Când cercetările se fac din avion sau elicopter trebuie avut în vedere faptul că, detecțiile se fac asupra surselor de semnal depărtate sau foarte îndepărtate și nu se execută detecții pentru surse de semnal apropiate sau foarte apropiate.

2. Nocivitatea surselor de semnal

Sursele de semnal teluric, prin radiațiile pe care le emană, au caracter nociv pentru existențele vii, deoarece aceste radiații frânează, uneori blochează procesele fundamentale biologice de la nivel celular până la sisteme de celule, organe, zone întregi, totalitatea sistemului viu.

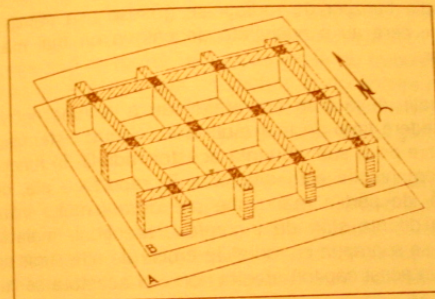
De altfel, din cele mai vechi timpuri, oamenii au observat că, dormind mai mulți ani în același loc, uneori se îmbolnăvesc de boli foarte grave. Pentru prevenirea acestor îmbolnăviri, de exemplu la chinezii antici, se făceau măsurători specifice din partea autorităților și apoi se primea aprobarea pentru construirea de locuințe.

Un alt exemplu, este cel al cavalerului de Pohl, un german care în perioada interbelică a făcut următoarea experiență: a determinat radiestezic zone nocive dintr-o localitate elvețiană și le-a trasat pe un plan al orașului. Autoritățile oficiului stării civile împe-

ună cu primarul, medicul legist și șeful poliției au marcat pe un alt plan casele în care au locuit persoane ce au decedat în urma unei boli grave, în speță, cancer. Suprapunându-se cele două planuri, zonele marcate au fost identice, ceea ce denotă corectitudinea măsurătorilor și a celor prezentate mai sus.

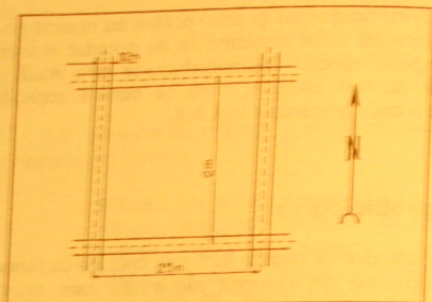
3. Reteua geobiologica

Un tip particular de radiații sunt cele cauzate de fenomenele termice și de presiune din interiorul pământului care, ajungând la suprafață, sub influența magnetismului terestru, se aliniază sub forma unor pereți verticali, a unor benzi de radiații. Acestea sunt aliniate pe direcția NORD - SUD și EST - VEST formând un caroiaj, o rețea.

Caroiaj de radiatii (secțiune orizontală și verticală)

Dacă A este suprafața solului, benzile de radiații arată ca pereți care sunt înfipti în sol și se ridică vertical, orientați N - S și E - V, formând o rețea geobiologică.

Configurația medie a benzilor rețelei geobiologice în zona Europei centrale

La intersecția benzilor de radiații se găsesc așa numitele noduri geopatogene care au o nocivitate de câteva ori mai mare decât cea a benzilor.

Aceste radiații, după cum am arătat, au o acțiune nocivă asupra omului. O ședere timp de mai mulți ani, în mod sistematic, timp de mai multe ore pe zi sub influența acestor radiații, în funcție de modul în care organismul este amplasat în raport cu ele, de constituția sa fizică, de părțile mai slabe ale organismului influențate, pot duce la diferite stări de incomfort, afecțiuni, maladii. Dacă aceste radiații se suprapun cu radiațiile emise de alte surse de semnal (enumerare în acest capitol) efectul nociv al acestora se cumulează.

Din aceste cauze, la poziționarea patului, a biroului nostru, etc. și nu numai al nostru, trebuie avute în vedere și aceste influențe, acțiune foarte importantă pentru prevenirea îmbolnăvirilor și menținerea sănătății.

CAPITOLUL IV

1. METODE DE ANTRENAMENT

Dacă sunteți începător, este absolut necesar să vă antrenați în mod asiduu și regulat, în fiecare zi, pentru a obține rezultate satisfăcătoare. Cum nu este posibil să învățați o limbă străină citind o carte, chiar dacă aceasta este foarte bună, nici un bun radiestezișt nu puteți deveni fără a vă antrena foarte mult pentru a evita erorile.

Pentru cei avansați, le readucem aminte pe această cale că, pentru a fi în formă, antrenamentele nu trebuie întrerupte. Exercițiile de antrenament prezentate în continuare nu sunt exhaustive, limitative ci, din contră, este indicat ca dumneavoastră să le adaptați conform personalității proprii și, de ce nu, să găsiți și altele.

Înainte de a începe prezentarea celui dintâi exercițiu, trebuie să ne reamintim că lucrul se execută într-o atmosferă liniștită, fără factori externi perturbatori, cu personalul care ne ajută (membrii familiei, prieteni) cooperanți, care să fie corecți în abordarea diferitelor subiecte. Pentru lucru trebuie să ne înarmăm cu multă încredere în ceea ce facem, să fim odihniți, cu o stare de sănătate bună. Este interzisă abordarea oricărui subiect de radiestezie de către bolnavii psihici sau de cei cu un psihic labil, de cei care nu au o sănătate bună.

Nu efectuați nici o experiență dacă atmosfera în care vă desfășurați activitatea nu vă inspiră o încredere deplină. Evitați, mai ales la început, să faceți demonstrații prin care să arătați unor terțe persoane - care nu au nici o legătură cu subiectul abordat - ce

calități și ce potențe aveți în domeniul radiesteziu. Glumele, neîncrederea sau ostilitatea persoanelor cărora le faceți acest gen de demonstrații, vă pot induce în eroare.

Pentru a evita influențele provocate de o autosugestie inconștientă trebuie să vă impuneți o concentrare deosebită pe subiectul de investigat și să evitați să aveți o idee preconcepută asupra rezultatului investigației. În caz contrar, reușiți să decelați un răspuns care să vă satisfacă dorința și nu primiți răspunsul real.

Întotdeauna, dar repet, întotdeauna în cazul unui eșec, total sau parțial, faceți analiza de caz pentru a descoperi cauza. Repetați investigațiile până când veți reuși. Analizați în amănunt corectitudinea, simplitatea și claritatea convenției mentale adoptate în funcție de subiect. Încercați ca pe timpul lucrului să ignorați orice altceva în afară de ceea ce vă interesează în acel moment. Toate potențele fizice, psihice și sufletești să fie îndreptate spre țelul urmărit cu intensitate maximă posibilă. Să simțiți în interiorul ființei dumneavoastră că toate energiile potențiale pe care le dețineți se îndreaptă către un unic țel: mișcarea instrumentului radiesteziu conform convenției mentale și decelarea răspunsului corect la problema ce trebuie rezolvată.

Începeți întotdeauna orice investigație cu o rugăciune către Dumnezeu. Astfel vă protejați spiritul pentru îndeplinirea a ceea ce v-ați propus prin ridicarea nivelului vostru vibratoriu, numai astfel puteți urca spiritual pentru a avea acces la așa numita "bancă de date universală".

În tot ceea ce faceți, în toate activitățile pe care le desfășurați, evitați atitudinile teatrale, impresionabile, nu căutați originalitatea cu orice risc. Faceți totul cât mai natural cu putință, cu modestie. Orice reușită nu trebuie să ne facă să uităm să mulțumim pentru aceasta Puterilor Cerești, lui Dumnezeu.

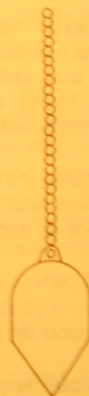
Pentru dezvoltarea concentrării mentale, a preciziei și intensității convențiilor mentale faceți următoarele exerciții:

- Pentru început, citiți fără să clipiți, câteva cuvinte dintr-o carte, apoi un rând iar după câteva zile mai multe rânduri;
- priviți fix în față, în semiobscuritate, cât mai mult timp posibil;

- fixați cu privirea un cerc cu diametrul de 1 cm trasat cu albastru pe un carton alb. Priviți punctul albastru timp de 15 secunde cu pauze de câte 1 minut, apoi priviți timp de 30 de secunde, cu o pauză de un minut. Se continuă antrenamentul până veți reuși să vă fixați privirea, fără să clipiți, cel puțin 3 - 5 minute.

Luați un obiect oarecare, îl priviți timp de 30 de secunde, apoi încercați să-l descrieți cât mai precis cu putință. Verificați descrierea făcută.

Priviți o ilustrată dintr-o revistă timp de 30 de secunde apoi, pe o foaie de hârtie încercați să creionați cu cât mai multe amănunte ceea ce ați privit.

2. PRACTICA RADIESTEZIEI

Înainte de a începe să lucrați efectiv, este necesar să înțelegeți bine mecanismul "percepției radiesteze" pentru a evita autosugestia sau "blocajul" celui de-al șaselea simț al dumneavoastră.

Trebuie să aveți foarte clar în minte, filmul fenomenologic, etapele unei acțiuni radiesteze, algoritmul activității.

Exemplu: Căutați un breloc pierdut.

Etapa nr.1: Alimentarea memoriei dumneavoastră subconștientă cu informații referitoare la obiectul cercetării: proprietarul brelocului, sex, nume, profesie, etc; descrierea brelocului ca mărime, formă, culoare, inscripționare, materialul din care este confecționat, etc.

Etapa nr.2: Vă concentrați întreaga atenție, toate gândurile vă sunt canalizate cu intensitate NUMAI la brelocul căutat și ignorați în totalitate orice alt subiect.

Etapa nr.3: Vă stabiliți convențiile mentale succesive pentru interpretarea cu precizie a mișcărilor indicatorului radiesteze folosit, fie el bagheta, pendulul sau ansa.

Convenții mentale: (folosiți una dintre ele corespunzătoare indicatorului folosit):

a) Pentru aflarea direcției:

"Pendulul meu se va roti spre dreapta (stânga) atunci când mâna mea stângă se va găsi pe direcția brelocului".

"Ansa mea va indica cu vârful direcția unde se găsește brelocul".

"Bagheta mea unghiulară se va roti spre în jos atunci când sunt îndreptat cu fața pe direcția brelocului".

"Bagheta mea sub formă de "L" se va roti și se va stabili pe direcția unde se găsește brelocul".

"Bagheta mea elastică va avea o mișcare oscilatorie sus-jos atunci când mâna mea stângă se va găsi pe direcția brelocului".

b) Pentru apropiere:

"Pendulul meu (bagheta unghiulară, bagheta elastică) își accentuează mișcarea pe măsura apropierii de breloc".

"Ansa mea (bagheta sub formă de "L") se va roti spre stânga proporțional cu apropierea de breloc".

c) Pentru decelarea locului:

"Pendulul meu (bagheta unghiulară, bagheta elastică) va avea mișcarea maximă în locul unde se află brelocul".

"Ansa mea (bagheta sub formă de "L") în locul unde se află brelocul, va face un unghi de 90° față de direcția de înaintare".

Etapa nr. 4: Verificarea rezultatului activității depuse.

Este o etapă implicită. Descoperiți sau nu brelocul căutat. Atunci când mișcările indicatorului radiesteziac nu coincid cu obiectul căutat și prospecția eșuează, desfășurați activitățile etapei următoare.

Etapa nr. 5: Cercetarea cauzelor eșecului.

Aceste cauze ar putea fi: ideile preconcepute asupra locului unde s-ar fi putut găsi brelocul; convențiile mentale nu au fost destul de clare, de precise; nu v-ați concentrat suficient, NUMAI pe subiectul căutării dumneavoastră; ați suferit influența exterioară a unei terțe persoane, etc. După ce v-ați edificat, reluați cercetarea eliminând de această dată, factorul perturbator. Pentru a obține rezultate pozitive în activitatea de prospecție radiesteziacă trebuie să înmagizinați un anumit număr de cunoștințe în legătură cu cercetările pe care le doriți. Cu cât cunoașteți mai în profunzime un subiect, cu atât aveți mai multe date despre acel subiect, cu atât procentajul de reușită este mai mare. Nu puteți face determinări, măsuri, cu un coeficient acceptabil de reușită sau de precizie asupra a ceea ce nu cunoașteți în intimitate. Aveți cunoștințe vagi, răspunsul va fi pe măsura cunoașterii.

2.1. EXERCITII PENTRU CONVENTIILE MENTALE

2.1.1. Pentru lucrul cu pendulul

A. Pe o foaie de hârtie desenați două cercuri cărora le dați un sens cu ajutorul unei săgeți. Așezați pendulul deasupra primului cerc. Formulați următoarea convenție mentală:

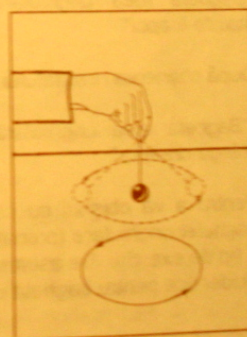
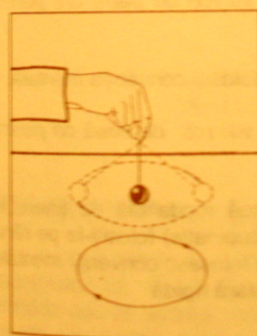
"Pendulul meu se va roti la dreapta (stânga) conform sensului de rotație al primului cerc".

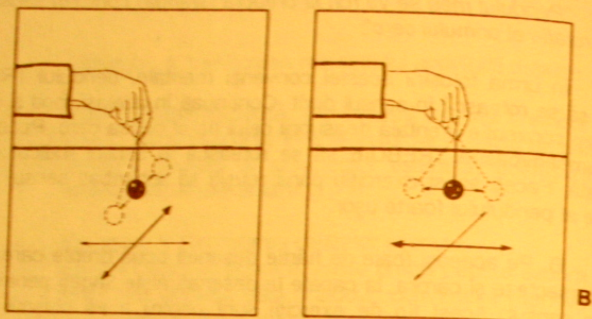
În urma folosirii acestei convenții mentale, pendulul TREBUIE să se rotească în sensul dorit. Continuați în același mod și cu aceeași convenție mentală deasupra celui de-al doilea cerc. Pendulul dumneavoastră TREBUIE să se rotească în sensul indicat de săgeată. Faceți acest exercițiu până reușiți să schimbați sensul de rotație al pendulului foarte ușor.

B. Pe aceeași foaie de hârtie desenați două drepte care să se intersecteze și cărora, la capete le desenați niște săgeți pentru a indica sensul. Acest tip de exerciții sunt pentru a vă obișnui cu mișcarea de oscilație a pendulului. Procedați astfel: suspendați pendulul la încrucișarea liniilor și folosiți convenția mentală:

"Pendulul meu va oscila înainte-înapoi conform sensului primei linii desenate".

Pendulul va executa mișcarea de oscilație pe care ați impus-o, de-a lungul liniei. Schimbați convenția mentală pentru oscilații pe direcția stânga-dreapta a celei de-a doua linii desenate. De asemenea, schimbați mâna în care țineți pendulul pentru a vă obișnui să lucrați cu ambele mâini.

Exerciții cu pendulul pentru convenții mentale de impunere a unor mișcări
A - de rotație; B - oscilație

2.1.2. Pentru lucrul cu bagheta unghiulară

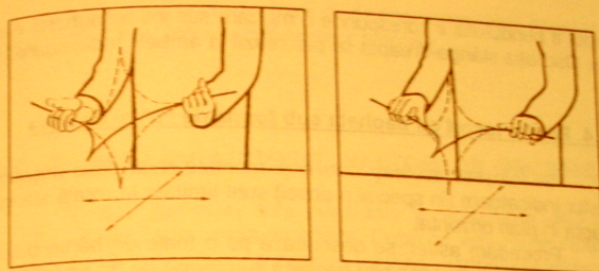
Folosiți coala de hârtie pe care ați desenat liniile intersectate și convenția mentală:

"Bagheta mea unghiulară se va roti de patru ori, pentru direcția înainte-înapoi".

După obținerea rezultatului dorit folosiți convenția mentală:

"Bagheta mea unghiulară se va roti de două ori pentru direcția stânga-dreapta".

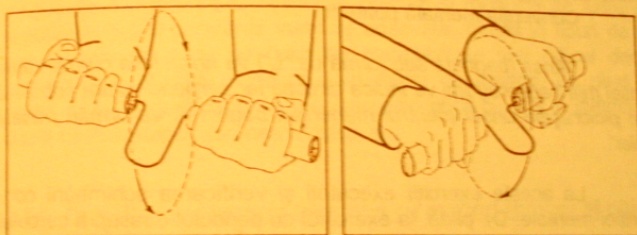
Pentru a vă obișnui cu cele două modalități de ținere în mâini a baghetei unghiulare (pronație și supinație) folosiți-le pe rând la același tip de exerciții. De asemenea, se folosesc convenții mentale și exerciții identice pentru bagheta unghiulară rigidă.

A

B

Exerciții cu bagheta unghiulară:
A - în sistemul PRONATIEI
B - în sistemul SUPINATIEI

A

B

Exerciții cu bagheta unghiulară rigidă:
A - în sistemul PRONATIEI
B - în sistemul SUPINATIEI

2.1.3. Pentru lucrul cu bagheta elastică

Veți folosi aceleași desene și convenții ca la pendul, cu specificația că, rotația executată de inelul sau sfera din capătul tijei elastice sau al arcului este în plan vertical față de pendul la care rotația este în plan orizontal. De asemenea, pentru oscilația înainte-

înapoi a pendulului îi corespunde o mișcare sus-jos a baghetei elastice. Oscilația stânga-dreapta se păstrează la ambele indicatoare.

2.1.4. Pentru lucrul cu bagheta sub forma de "L" și cu ansa

Se folosesc aceleași convenții mentale chiar dacă mișcările acestor indicatoare (în special a ansei) sunt limitate la rotații stânga-dreapta în plan orizontal.

Procedăm astfel: se desenează pe o foaie de hârtie o linie curbă șerpuită iar cu ansa sau bagheta sub formă de "L" se încearcă să se urmeze cu precizie cât mai mare desenul trasat știind că întotdeauna vârful ansei (tija baghetei) vă va indica direcția care va fi tangentă la curbă în fiecare punct al liniei, linie care ar putea fi trasată de perpendiculara coborâtă din piciorușele ansei (din centrul mânerului baghetei).

Convenția mentală poate fi:

"Ansa (bagheta sub formă de "L") va urma linia curbă, vârful ansei (tija baghetei) îmi va indica direcția iar perpendiculara coborâtă din piciorușele ansei (centrul mânerului baghetei) va urmări traseul liniei".

La aceste exerciții executate și verificarea schimbării convenției mentale. De pildă, la exercițiul cu pendulul deasupra cercului cu sensul de rotație spre stânga, schimbați convenția mentală pentru sensul de rotație spre dreapta, dar nu așezați pendulul deasupra celui de-al doilea cerc (cu sensul de rotație spre dreapta), îl mențineți în poziția avută.

Pentru o convenție mentală fermă și o concentrare puternică pe activitatea desfășurată, în acest caz, pendulul nu trebuie să se miște. De ce? Pentru că ați stabilit că pendulul dumneavoastră va avea o mișcare giratorie CONFORM SENSULUI DE ROTATIE AL PRIMULUI CERC așezând pendulul deasupra primului cerc. În ipoteza prezentată, nu au fost îndeplinite condițiile impuse și anume: poziționarea pendulului și sensul de rotație. Dacă totuși pendulul se rotește în sensul ultimei convenții mentale, este necesar să efectuați

mai multe exerciții de concentrare și, de asemenea, este necesar de înțeles corect mecanismul convențiilor mentale.

2.2 EXERCITII CU AJUTORUL MARTORILOR (PROBELOR)

Martorii (probele) sunt adjuvante în activitatea unui radiestezist, în special al unui începător. După ce veți obține rezultate foarte bune și - mai ales - constante folosind martori, prezența martorilor nu va mai fi necesară pentru decelarea unei anumite surse. Excepții se fac în cazul căutării persoanelor sau animalelor dispărute, a telediagnosticului medical radiestezic, al desenelor teleinfluente și analizei probelor recoltate.

Doar după ce v-ați însușit suficient de bine pozițiile de lucru cu diferite indicatoare radiestezice precum și modurile de lucru cu acestea folosind convenții mentale adecvate, treceți la tipuri de exerciții care sunt cu un grad de complexitate mai ridicat decât precedentele. Pentru aceasta vom folosi ca martori, pe rând, o gumă de șters, o sticlută de medicamente plină cu apă, o pietricică, cheia de la locuința dumneavoastră, etc.

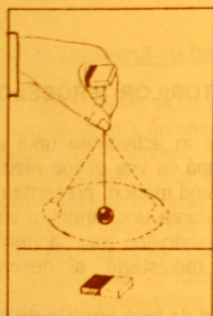
2.2.1. Exerciții în interiorul locuinței cu martori (probe) și obiectul cautării "la vedere"

2.2.1.1. Exerciții cu pendulul

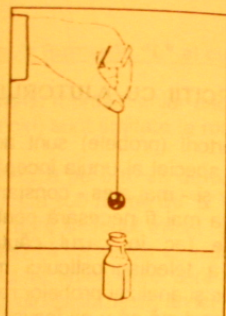
Luați în mână cu care țineți pendulul guma de șters martor apoi așezați pe masă, la vedere, o altă gumă de șters, de același tip cu aceea din mână. Vă concentrați intens asupra obiectului cercetării: guma de șters. Martorul din mână vă va ajuta la intensificarea și exprimarea cu precizie a convenției mentale:

"Pendulul meu se va roti NUMAI atunci când acesta va fi deasupra gumei de șters".

Se repetă exercițiul cu sticlute cu apă, pietricele, cheile de la locuință, etc.

A

B

Exerciții cu martori:

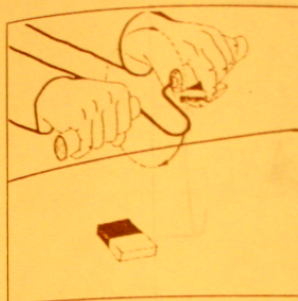
- A - cu obiectul de investigat de același tip cu martorul;
B - cu obiectul de investigat diferit de martor.

Pentru verificare veți folosi aceeași convenție mentală și, în mână cu guma de șters, plasați pendulul deasupra sticlutei cu apă. Bineînțeles că pendulul va trebui să NU reacționeze în nici un fel, rămânând imobil. Dacă totuși pendulul girează sau oscilează, luați acest tip de exerciții cu martori până vă reușește experiența și rezultatele obținute la mai multe repetări rămân constant exacte.

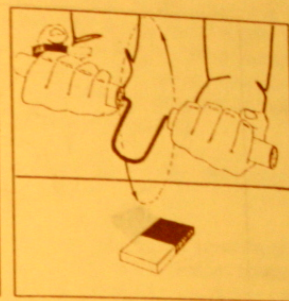
Dacă v-ați confecționat deja un pendul în care pot fi introduse probe, tăiați guma de șters în așa fel încât o bucată să intre în pendul și repetați experiențele de mai sus.

2.2.1.2. Exerciții cu bagheta unghiulară și bagheta unghiulară rigidă.

Țineți în mână dreaptă sau stângă - la alegere - martorul cu care facem exercițiile - de exemplu guma de șters.

A - metoda pronatiei

B - metoda supinatiei

Poziționând bagheta deasupra gumei de șters de pe masă, bagheta va executa rotații spre înainte sau spre înapoi conform convenției mentale:

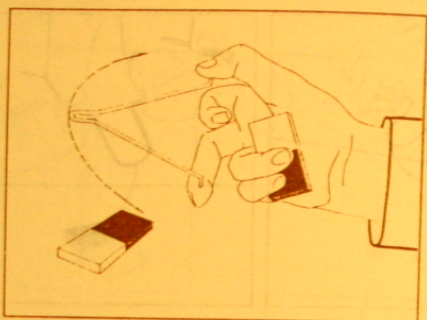
Bagheta mea se va roti spre înainte NUMAI atunci când aceasta va fi deasupra gumei de șters.

Stabiliți câte rotații să execute bagheta, mai multe sau mai puține, după cum doriți, dar întotdeauna, trebuie să vă concentrați ca bagheta să se rotească de numărul de ori ales.

2.2.1.3. Exerciții cu bagheta elastică, bagheta sub formă de "L" și ansă.

Mențineți într-o mână martorul cu care deja v-ați obișnuit - și amintiți de guma de șters - pe concentrarea:

"Bagheta elastică (sub formă de "L", ansă) se va roti spre stânga (dreapta, în sens orar sau antiorar în cazul baghetei elastice) NUMAI atunci când aceasta se va afla deasupra gumei de șters".

Exerciții cu anșa folosind martorii (probe)

2.2.2. Exerciții în interiorul locuinței cu martori (probe) și obiectul căutării "ascuns"

Cu acest gen de exerciții vă antrenați pentru descoperirea unei anumite surse de semnal dintre alte surse de același tip dar cu caracteristici diferite față de proba martor. Exercițiile propuse în continuare sunt cu diferite probe, câte una pentru fiecare indicator radiestezic dar ele pot fi făcute și cu celelalte indicatoare și este indicat ca dumneavoastră să puteți lucra cu toate indicatoarele la fel de ușor.

2.2.2.1. Exerciții cu pendulul

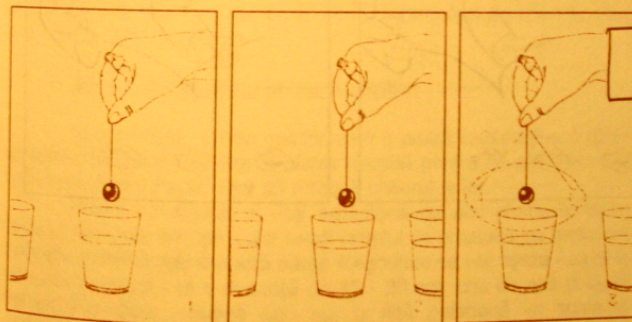
Pentru aceste exerciții folosiți ca probă martor apă de la robinet într-o sticlă. Obiectul căutării dumneavoastră va fi apa de la robinet, potabilă, pe care trebuie să o deosebiți de apa îndulcită care a fost turnată în mai multe pahare. Experiența se desfășoară astfel: preparați o anumită cantitate de apă îndulcită cu zahăr, cantitate pe care o împărțiți în două pahare. Într-un al treilea pahar puneți apă simplă de la canalizare. Așezați paharele pe o masă având între ele o distanță de 15-20 cm.

Părăsiți încăperea și în acest timp, o altă persoană va schimba paharele între ele. Când această operațiune este gata, rugați persoana care vă ajută la experiențe să vă lase singur pentru a vă putea concentra mai bine. Cu proba de apă în mâna în care țineți pendulul, vă apropiați de primul pahar, plasați pendulul deasupra acestuia și vă concentrați intens pe convenția mentală:

"Pendulul meu se va roti spre dreapta NUMAI dacă în acest pahar este apă de același fel ca apa martor".

Mențineți pendulul în poziție circa 15 - 20 de secunde și urmăriți rezultatul. Dacă pendulul nu reacționează, trecem deasupra celui de-al doilea pahar. Dacă nici deasupra celui de-al doilea pahar pendulul nu reacționează treceți la al treilea pahar unde, în acest caz, pendulul se va roti. Rezultatul se verifică prin gustarea apei.

IMPORTANT: Chiar dacă prin eliminare, ultima probă de analizat ar trebui să fie proba căutată, o veți verifica și pe aceasta deoarece există posibilitatea ca tipul de probă căutat să nu existe printre probele expuse iar în acest caz, rezultatul prospectării este greșit. Această remarcă este bine de ținut minte astfel ca în ceretările dumneavoastră pe care le veți putea desfășura de acum înainte să nu existe sursă de semnal necuantificată și asupra căreia să ne pronunțăm doar rațional, doar ca un rezultat al gândirii dumneavoastră.

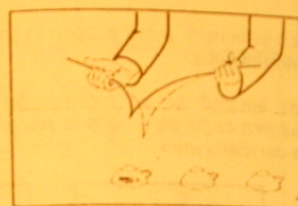
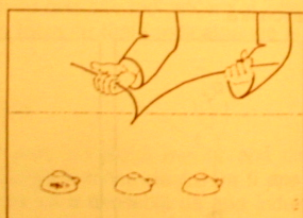
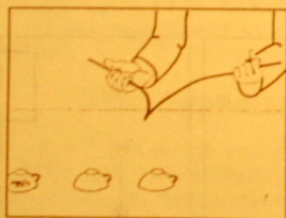
Exerciții cu pendulul și cu martor (proba) de apă pentru aflarea paharului în care se găsește apa fără zahăr

Acestui tip de exerciții i se poate măări complexitatea prin mărirea numărului de pahare, iar în acest stadiu nu mai mult de zece. De asemenea, apa se poate amesteca cu sare, sau proba de apă din sticlă să fie dulce sau sărată iar în acest caz obiectul căutării va fi paharul cu apă dulce sau sărată, după caz.

Întotdeauna veți avea grijă ca zahărul sau sarea să fie bine dizolvate pentru a nu se deosebi lichidul din vase.

2.2.2.2 Exerciții cu bagheta unghiulară și bagheta unghiulară rigidă

Un alt fel de exerciții propuse sunt acelea în care obiectul căutării dumneavoastră este acoperit cu un alt obiect confecționat din alt material. Concret, veți folosi ca martor guma de șters iar ca obiect de căutat o altă gumă de șters (de același tip ca martorul) ascunsă sub o ceașcă de cafea întoarsă cu gura în jos, dintre alte cești de cafea, de asemenea întoarse cu gura în jos.

Exerciții de interior cu bagheta unghiulară folosind martori și cu obiectul cauterii ascuns

Folosiți convenția mentală următoare:

Bagheta mea unghiulară rigidă se va roti cu vârful spre în jos NUMAI deasupra ceștii de cafea sub care se găsește guma de șters.

Pe rând, se trece deasupra fiecărei cești și urmărim rezultatul. Puteți măări gradul de dificultate al exercițiului (numai după ce v-ați antrenat suficient, adică până când procentajul de reușită dintr-un număr mare de încercări este de peste 98%) punând sub ceșcuțe și alte feluri de gume de șters, schimbând din când în când și guma de șters martor.

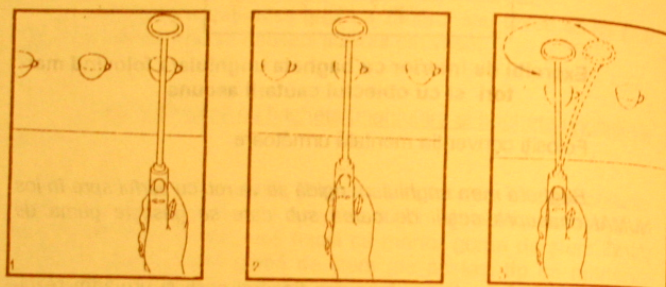
2.2.2.3. Exerciții cu bagheta elastica

În acest caz, proba martor va fi o piatră semiprețioasă dintr-un colier, din care veți lua și piatra folosită pentru căutări. Nu uitați ca la terminarea exercițiilor să refaceți colierul la loc.

Piatra de căutat o veți amesteca cu alte pietricele într-o ceșcuță din cele trei pe care le-ați umplut în prealabil cu pietricele luate din grădină sau din altă parte. Ceșcuțele se vor așeza - ca și la celelalte exerciții - la o distanță de 15 - 20 cm. una de alta și după fiecare încercare, reușită sau nu, o altă persoană va schimba ceșcuțele între ele, dar nu va rămâne în cameră în timpul expe-

nențelor. Pentru a nu fi influențați, puteți acoperi ceșcuțele cu câte o foaie de hârtie. Folosiți convenția:

"Bagheta mea elastică se va roti (oscila) în sens orar (antiorar) NUMAI deasupra ceștii care conține piatra semiprețioasă care este la fel ca cea din mâna mea".

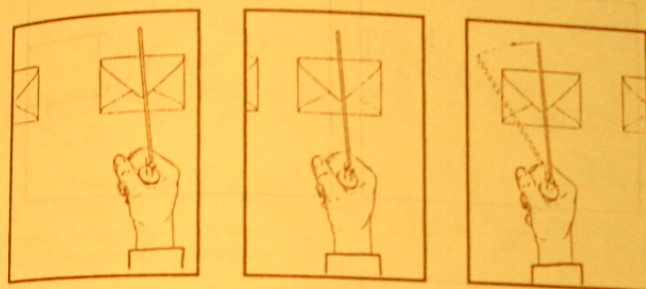
Exerciții de interior cu bagheta elastică folosind martori și cu obiectul căutării ascuns

2.2.2.4. Exerciții cu bagheta sub formă de "L"

De data aceasta veți folosi cartonașe colorate în roșu, galben, albastru, introduse în câte un plic de aceeași formă și mărime. Convenția mentală va fi:

"Bagheta mea sub formă de 'L' se va roti la dreapta (stânga) NUMAI deasupra plicului care conține cartonașul colorat în roșu, (galben, albastru) ca cel pe care îl țin în mână ca martor."

În continuare se procedează ca la celelalte exerciții.

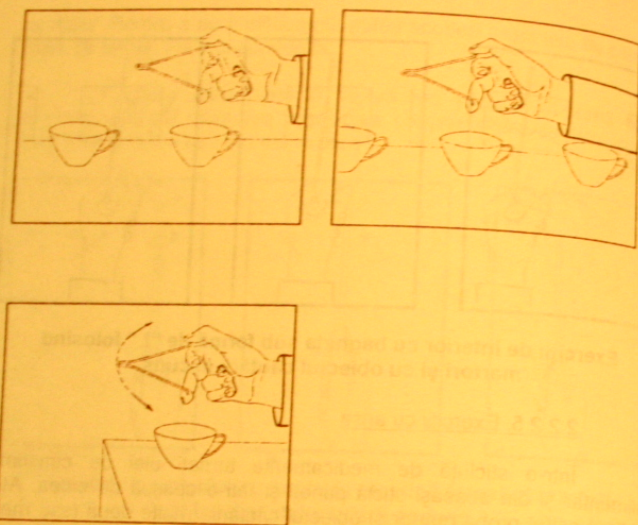
Exerciții de interior cu bagheta sub formă de "L" folosind martori și cu obiectul căutării ascuns.

2.2.2.5. Exerciții cu ansa

Într-o sticlă de medicamente turnați ulei de consum alimentar și din aceeași sticlă puneți și într-o ceașcă de cafea. Ați obținut astfel proba martor și obiectul căutării. În alte două (sau mai multe) cești turnați un alt lichid, de exemplu apă. Acoperiți cu câte o foaie albă fiecare ceașcă pentru a nu observa lichidul din interior. Folosiți convenția mentală:

"Ansa mea se va roti spre stânga (dreapta) NUMAI atunci când va fi deasupra ceștii cu ulei".

Treceți cu mâna în care aveți ansa deasupra ceștilor astfel încât perpendiculara coborâtă din piciorușele ansei să fie în interiorul diametrului ceștilor și staționați deasupra fiecăreia circa 15 – 20 de secunde pentru a decela semnalul primit. Ulterior, după ce ați obținut rezultate bune folosind această metodă, folosiți o metodă pentru avansați: se trece foarte încet cu ansa deasupra ceștilor pe concentrarea ca "ansa să se rotească NUMAI deasupra ceștii cu ulei iar deasupra celorlalte cești să nu reacționeze în nici un fel (să rămână imobilă)".

Exerciții de interior cu anșa folosind martori și cu obiectul cautării ascuns.

2.3. EXERCITII DE INTERIOR PENTRU ETALONARE

Exercițiile propuse în continuare urmăresc ca dumneavoastră să puteți face măsurători exacte de distanțe, înălțimi, adâncimi, volume, temperaturi, presiuni, timp, etc. cu ajutorul indicatoarelor și / sau instrumentelor radiestezice.

Este absolut necesar ca un radiestezist să poată măsura precis diferite mărimi în diferite unități de măsură. În continuare vom realiza conștientizarea diferitelor mărimi și modul lor de măsurare. Practic vom învăța din nou să măsurăm. Dar, de data aceasta, în alt fel decât o facem în mod curent. Desigur, pentru început veți folosi și instrumente de măsurat pentru lungimi, volume, presiune, temperatură etc., dar aceasta o veți face cu un scop bine definit, și anume: decelarea, cuantificarea mărimii de măsurat direct. Obțineți valoric ceea ce este de măsurat și nu mai aveți de executat decât citirea valorii respective. Este necesar ca prin exerciții perseverente, convenții mentale corecte, să vă "racordați" la unitatea de măsură respectivă și să o puteți exprima în mărimi direct proporționale cu mărimile de măsurat.

Pentru executarea măsurătorilor de acest tip puteți folosi unul din instrumentele ajutătoare (rigla universală, rigla circulară sau semicirculară) sau nu. Atunci când veți folosi una din rigle, numărul de unități de măsură se citește direct în dreptul gradatției la care s-a stabilizat indicatorul. Când nu folosiți riglele, întrebuințați metoda pas cu pas, din ordin de mărime în ordin de mărime, prin micșorări sau mărimi succesive a mărimilor. Să luăm un exemplu practic: măsurați distanța de la dumneavoastră până la fereastră. Și aici trebuie făcută o observație importantă. Ce înseamnă de la dum-

neavoastră până la un obiect oarecare? De unde faceți măsurătoarea? De la nas până la obiect sau de la vârful picioarelor? Sau poate este mai bine să începeți măsurătoarea de la centură? Pentru a elimina situațiile echivoce, atunci când executați o măsurătoare de la dumneavoastră până la un punct dinaintea ales, fix sau în mișcare, punctul origine al măsurătorii va fi proiecția centrului dumneavoastră de greutate pe sol. Acest punct se află între tălpi la jumătatea distanței dintre acestea și de la călcâi la vârful degetelor. În cazul în care stabilim punctul de origine al măsurătorilor pentru distanțe, considerațiile de mai sus nu-și au rostul.

Revenim la măsurătoarea de efectuat. Necesitatea care s-a ivit este determinarea distanței până la fereastră. Și am specificat că acestea se realizează pas cu pas, prin convenții mentale succesive, în funcție de răspunsul primit, astfel:

1. "Pendulul meu se va roti spre dreapta (stânga) NUMAI dacă distanța până la fereastră este între 2 și 3 metri".

Să presupunem că pendulul nu a reacționat nici după 15 - 20 de secunde. Înseamnă că distanța nu este cuprinsă în intervalul stabilit și poate fi mai mică sau mai mare. Pentru aceasta folosim convenția mentală:

"Pendulul meu se va roti spre dreapta NUMAI dacă distanța până la fereastră este mai mică de 2 metri".

Presupunem că răspunsul este negativ. În acest caz este sigur că distanța este mai mare de 3 metri și vom investiga un nou interval.

"Pendulul meu se va roti spre dreapta NUMAI dacă distanța până la fereastră este cuprinsă între 3 și 4 metri".

La răspuns pozitiv, veți micșora intervalul.

"Pendulul meu se va roti spre dreapta NUMAI dacă distanța până la fereastră este cuprinsă între 3 și 3,5 metri".

La răspuns pozitiv veți începe divizarea în câte 10 centimetri.

"Pendulul meu se va roti spre dreapta NUMAI dacă distanța până la fereastră este cuprinsă între 3 metri și 3 metri și 10 centimetri".

Presupun că răspunsul este negativ.

"Pendulul meu se va roti spre dreapta NUMAI dacă distanța până la fereastră este cuprinsă între 3 metri și 10 centimetri și 3 metri și 20 centimetri".

La un răspuns afirmativ, micșorăm intervalul de măsurat în centimetri.

"Pendulul meu se va roti spre dreapta NUMAI dacă distanța până la fereastră este de 3 metri și 21 centimetri".

Dacă nu primiți răspuns pozitiv continuați:

"Pendulul meu se va roti spre dreapta NUMAI dacă distanța până la fereastră este de 3 metri și 22 centimetri".

La răspuns afirmativ, ați reușit să măsurați radiestezi distanța până la fereastră. Următorul pas este să luați o ruletă și să măsurați distanța pentru a vă verifica.

După ce v-ați obișnuit cu acest tip de măsurători (care poate fi executat nu numai pentru distanțe dar și pentru volume, temperaturi, presiuni, etc.) și nu numai cu pendulul, ci și cu oricare alt indicator radiestezi, cu aceste convenții mentale simple, folosiți - tot pentru metoda pas cu pas - convențiile mentale de tipul:

"Pendulul meu se va roti spre dreapta NUMAI dacă distanța până la fereastră este cuprinsă între 2 și 3 metri; pendulul meu se va roti spre stânga NUMAI dacă distanța până la fereastră este mai

mică de 2 metri; pendulul meu va oscila stânga - dreapta NUMAI dacă distanța până la fereastră este mai mare de 3 metri".

Această convenție mentală este mai amplă și cuprinde trei convenții mentale simple. La aceasta veți primi un singur răspuns: pendulul se va roti spre dreapta ori spre stânga sau va oscila stânga-dreapta. Fiecărei mișcări a pendulului corespunzându-i un interval, se reușește micșorarea timpului de investigat.

Intotdeauna există tendința de a crea convenții mentale complicate pentru a ajunge mai repede la rezultat neglijându-se următorul aspect: NUMAI prin exersarea convențiilor mentale simple și OBTINEREA DE REZULTATE ÎN MOD CONSECVENT vă permite trecerea la o nouă etapă. Un copil învață să meargă întâi "de-a bușilea", apoi în picioare "copăcel - copăcel" și apoi să alerge. Niciodată nu va trece la alergare înainte de a merge pas cu pas. Faceți și dumneavoastră la fel: NU SARITI PESTE ETAPELE INTERMEDIARE. Aceasta este cheia succeselor dumneavoastră viitoare.

2.3.1. Etalonarea pentru distante

Pentru că metoda pas cu pas a fost descrisă mai înainte, nu vom mai face referiri la modul de folosire, dar la fiecare etalonare în parte, această metodă va fi folosită mai întâi.

Cea de-a doua metodă folosită necesită prezența unei rigle gradate. În capitolele anterioare am descris modul de lucru cu fiecare tip de riglă gradată și indicator radiestezi.

Înainte de a trece mai departe este bine dacă ați revedea capitolele referitoare la instrumentele radiestezice. O dată făcut acest lucru, cum procedați în continuare: după ce ați dat la o parte covorul, trasați cu o cretă pe linoleum sau parchet o linie lungă de 5 metri pe care o împărțiți în metri și centimetri și pe care o numerotați

din zece în zece centimetri. O distanță de 10 centimetri o trasați cu exactitate în milimetri. Puteți de asemenea folosi o panglică din hârtie, metru de croitorie, ruleta, dar numerotarea să fie făcută, vizibilă în așa fel încât atunci când priviți linia respectivă să vedeți cifrele din dreptul diviziunilor.

Modul de formare a unui etalon constă în folosirea unei mărimi cunoscute, pentru a primi un răspuns corespunzător acelei mărimi și egală cu aceasta, răspuns cuantificat, vizualizat cu un indicator pe un instrument radiestezi (riglă). Aceasta presupune cunoașterea prestabilită atât a măririi de cuantificat cât și a răspunsului de primit, urmărindu-se vizualizarea răspunsului. Astfel se reușește obținerea unui etalon la care veți face referire ori de câte ori veți fi nevoiți să apelați la măsurarea măririi respective, referire care - după etalonare - se va face în mod automat fără conștientizare prealabilă. Este la fel cum faceți o măsurare cu o ruletă: nu vă gândiți dacă ruleta este etalonată, dacă metrii reprezentați pe panglica metalică precum și diviziunile respective sunt la fel cu metrul etalon care se păstrează în condiții deosebite la Paris. Dumneavoastră faceți doar măsurătoarea și citiți direct rezultatul măsurătorii în dreptul diviziunilor respective. Același lucru se realizează și după etalonare: mărimea etalon se păstrează în memoria subconștientă și la ea se face referire ori de câte ori se ivește necesitatea conștientă de a cuantifica o mărime, de a afla direct rezultatul unei măsurători.

Revenind la etalonarea pentru distanțe, pentru efectuarea exercițiilor veți folosi și un carton de aproximativ 5 x 5 cm. pe care veți desena cu tuș un vârf de săgeată, carton pe care-l veți folosi drept ac indicator.

2.3.1.1. Etalonarea pentru distante cu ajutorul pendulului

Pentru a efectua direct măsurători cu pendulul folosind o riglă oarecare (universală sau circulară) avem nevoie și de un postament pentru riglă (de exemplu o masă).

Procedați în felul următor: așezați cartonul cu acul indicator în dreptul gradației de 1 metru pe linia trasată pe dușumea și numerotată deja. Puneți rigla universală pe masă și conveniți ca o gradație numerotată să reprezinte un metru. Așezați în dreptul primei gradații numerotate, vârful unui creion pe care-l folosiți ca indicator și pe care-l țineți în mâna stângă. Cu pendulul în mâna dreaptă în poziție de repaos, concentrându-vă intens pe mărimea reală a unui metru vizualizat de la originea liniei trasate până la acul indicator, concentrându-vă pe mărimea convențională a unui metru reprezentată de originea și prima gradație numerotată de pe rigla universală, folosiți următoarea convenție mentală:

"Pendulul meu se va roti la dreapta iar această mișcare este RASPUNSUL CORECT AL REPREZENTARII DISTANTEI REALE de un metru pe scala gradată a riglei universale".

Mentineți concentrarea până pendulul va executa mișcarea comandată. Repetați de mai multe ori. Mutați cartonul cu acul indicator în dreptul gradației de 2 metri de pe linia trasată și puneți vârful creionului pe a doua diviziune numerotată de pe riglă, diviziune ce va reprezenta doi metri. Folosiți convenția mentală:

"Pendulul meu se va roti la dreapta iar această mișcare este RASPUNSUL CORECT AL REPREZENTARII DISTANTEI REALE de doi metri pe scala gradată a riglei universale".

Se menține concentrarea până la mișcarea de rotație a pendulului.

Se mută cartonul indicator în dreptul gradației de 3 metri și se schimbă poziția creionului în dreptul diviziunii a 3-a numerotate. Folosiți aceeași convenție mentală dar pentru mărimea de 3 metri, apoi de 4 și 5 metri. Repetați de mai multe ori.

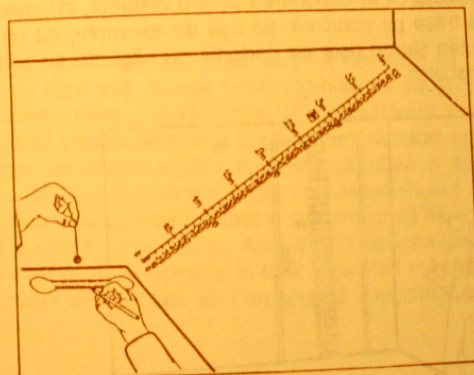
Aduceți cartonul cu acul indicator în dreptul primei gradații numerotate de pe linia trasată și anume aceea de 10 centimetri. Pe rigla universală, o gradație care nu este numerotată va reprezenta 10 centimetri și așezați vârful creionului în dreptul primei gradații. Convenția mentală va fi:

"Pendulul meu se va roti la dreapta, iar această mișcare ESTE RASPUNSUL CORECT AL REPREZENTARII DISTANTEI REALE de 10 centimetri la scala gradată a riglei universale".

Repetăți pentru 20, 30, 40,.....,90 centimetri.

Pentru 1 metru și 10 centimetri trebuie să realizați că pe rigla universală această distanță este reprezentată de prima gradație nenumerotată după prima gradație numerotată și așa mai departe până la 1 metru și 90 de centimetri. La fel se procedează pentru 2 metri și 10 centimetri, 20, 30, 40, 50 90 centimetri etc.

Pentru reprezentarea centimetrelor și milimetrelor schimbați convenția de reprezentare pe riglă, liniile numerotate reprezentând centimetri iar cele nenumerate reprezentând milimetri. Bineînțeles, veți mișca în mod corespunzător cartonul cu acul indicator în dreptul primului centimetru, al doilea, al treilea, etc, pendulul de fiecare dată trebuind să execute mișcarea impusă. Aceeași activitate o veți executa pentru milimetri.

Etalonarea pentru distante cu ajutorul pendulului

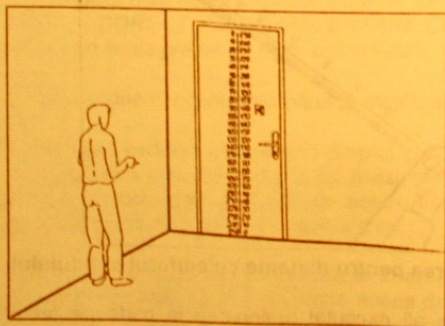
După ce ați executat etalonarea în parte pe metri, centimetri, milimetri, veți face etalonarea combinat. De exemplu: 8 centimetri și 7 milimetri, sau 1 metru și 20 centimetri sau 4 metri, 70 de

centimetri și 9 milimetri. Corespunzător, acului indicator pus în dreptul diviziunilor liniei trasate pe podea veți pune vârful creionului pe a șaptea gradatie nenumerotată după cea de-a opta numerotată pentru 8 centimetri și 7 milimetri, etc. Repetați de foarte multe ori până aveți sentimentul de certitudine a corectitudinii însușirii etalonului.

Verificarea etalonului se face punând cartonul cu acul indicator pe o valoare și pe rigla universală mișcăm încet vârful creionului până când pendulul își stabilizează rotația la amplitudinea maximă. Mărimile arătate de cele două indicatoare trebuie să coincidă. Eventualele erori pot fi date de diferența de apreciere a mișcării pendulului. După exerciții perseverente, rezultatele vor fi cele așteptate și satisfacțiile deosebit de mari.

2.3.2. Etalonarea pentru înalțimi - adancimi

Se execută ca la etalonarea pentru distanțe, cu specificația că linia se va trasa pe verticală, pe ușă de exemplu, cu un creion care se va putea șterge ușor iar cartonul cu săgeata se poate fixa foarte ușor cu scotch.

Etalonarea pentru adâncime și înălțime cu ajutorul ansei

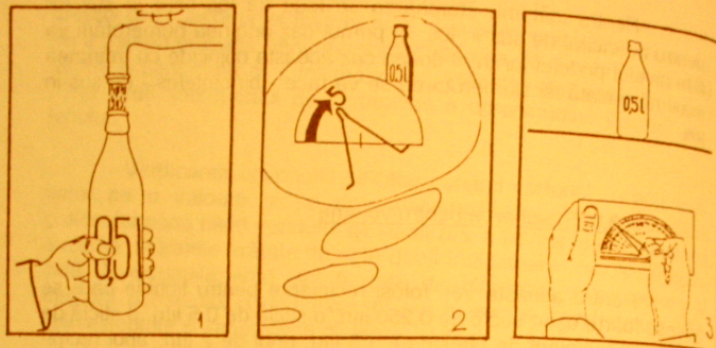
Pentru înălțimi, etalonarea se face de jos spre în sus iar pentru adâncimi de sus în jos. În primul caz originea numerotării va fi la nivelul podelei iar în al doilea caz aceasta coincide cu mărimea maximă trasată iar numerotarea se va face - bineînțeles - de sus în jos.

2.3.3. Etalonarea pentru volume

Pentru aceasta veți folosi recipiente pentru lichide care se găsesc foarte ușor: sticle de 0,250 litri, o sticlă de 0,5 litri, o sticlă de 1 litru, un recipient de plastic de 1,5 litri, unul de 2 litri, apoi recipiente de 3 - 5 - 10 și 20 de litri. Pentru valori mai mici veți folosi o cană gradată care, dacă nu o aveți încă în bucătăria proprie, este bine să fie cumpărată. Oricum, pentru etalonarea măsurătorilor pentru volume este absolut necesară.

În continuare procedați în felul următor: vă alegeți instrumentul cu care veți începe lucrul (trebuie să vă obișnuiți cu toate indicatoarele) pentru că în funcție de acesta folosiți și rigla necesară. Știți deja că pentru pendul și baghete se pot folosi rigle circulare și universale iar pentru ansă - rigla semicirculară și rigla universală. După ce ați ales indicatorul și rigla corespunzătoare vă concentrați intens pentru ca semnalul primit și cuantificat să fie egal cu volumul de apă conținut de recipient. Apoi turnați apă succesiv în recipientele pe care le aveți așezate în față, executați măsurători, urmărind ca semnalul recepționat să corespundă capacității volumice a recipientului.

Exemplu: etalonarea pentru 0,5 litri cu ajutorul ansei.

Operațiuni pentru executarea etalonării pentru volume cu ajutorul ansei

1. umplerea cu lichid a unui recipient care are un volum cunoscut;
2. stabilirea scalei și a convenției mentale;
3. executarea etalonării propriu-zise;
4. repetarea operațiunilor până la obținerea unei măsurători corecte și rapide.

Pentru a măsura, stabiliți că gradațiile de la 0 la 100 pe scala gradată cu semnificația centilitrilor și conveniți că gradația 100 reprezintă – măsurat – un litru. Atunci gradația 50 reprezintă 50 de centilitri sau, altfel spus, 0,5 litri. Această mărime reprezintă tocmai volumul de măsurat. În continuare, executați măsurătoarea pe o convenție mentală:

"Ansa mea se va roti spre dreapta și se va stabili pe gradația care este RĂSPUNSUL CORECT AL REPREZENTĂRII VOLUMULUI REAL de 0,5 litri pe scala gradată a riglei semicirculare".

2.3.4. Etalonare pentru debit de apă

Folosiți recipientele de la etalonarea anterioară și, în plus, mai aveți nevoie de un ceas cu secundar sau un cronometru.

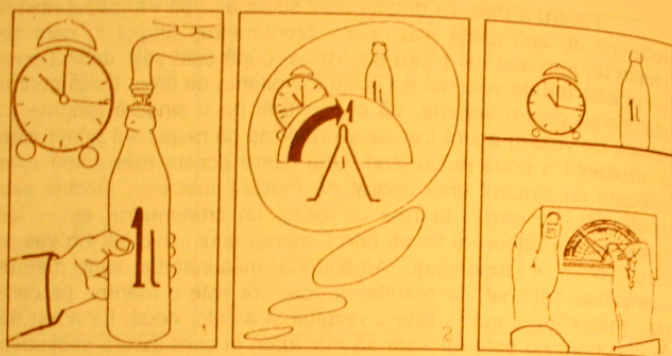
Pentru a măsura debitul unei surse de apă - în cazul nostru robinetul de apă caldă sau rece - cronometrați timpul în care se umple un recipient de 1 litru pentru că, după cum știți, debitul unei surse este dat de volumul de lichid în unitatea de timp. Dacă pentru etalonarea pentru volume, vă concentrați pe o singură mărime (o unitate de volum) acum trebuie să realizați că răspunsul primit este rezultatul a două măsurători. Una dintre aceste măsurători este realizată cu ajutorul unui aparat de măsură mecanic, electronic sau cealaltă măsurătoare o faceți prin turnarea unui lichid într-un vas al cărui volum îl cunoașteți. Amândouă măsurătorile sunt mărimi cuantificate rațional, iar rezultatul acestora este o mărime pe care nu o măsurăm direct ci este o rezultată a celor două. La acest tip de etalonare nu este necesar să mai luăm în considerare secțiunea conductei prin care curge lichidul și nici presiunea acestuia dar le presupuneți constante. Până în acest punct operațiunile se realizează conștient.

Folosind o cale inversă, pomiți de la cunoștințele raționale și ajungeți la realizarea etalonării mării pe subconștient. Altfel spus, oferim subconștientului o mărime în care să exprime măsurătorile pe care oricum le face instantaneu, dar le transmite numai la cerere rațională.

Secretul unor măsurători exacte este exprimarea cu claritate a obiectului măsurătorii, a unității de măsură în care se face această măsurătoare pe fondul unei dorințe puternice, a necesității executării măsurătorii respective.

Operațiuni care se execută în vederea etalonării pentru debite de lichide:

1. umplerea cu lichid a unui recipient de 1 litru și cronometrarea timpului necesar operațiunii;
2. stabilirea scalei și a convenției mentale luând în considerare măsurătorile deja efectuate;
3. executarea etalonării;
4. repetarea operațiunilor până la obținerea rezultatului dorit.

Operațiuni pentru executarea etalonării debitului
cu ajutorul ansei

Pentru a putea stabili scala la care să raportați măsurătorile, trebuie să mai faceți câteva raționamente simple. Cronometrând timpul în care se umple o sticlă de 1 litru cu apă de la robinet - după ce ați avut grijă să rotiți la maxim rozeta - presupuneți că ați obținut valoarea de 10 secunde. Deci, într-o secundă, prin robinet va curge 0,1 litri de apă, atunci când acesta este deschis la maxim.

Stabiliți pe scala gradată că valoarea 100 reprezintă 1 litru. În acest caz, gradațiile 10, 20, ...90 vor reprezenta 0,1; 0,2; ...0,9 litri. Păstrând în memoria conștientă faptul că la o scurgere a timpului de 1 secundă îi corespunde o curgere a lichidului de 1 litru, folosiți convenția mentală:

"Ansa mea se va roti spre dreapta și se va stabiliza pe gradația care este RASPUNSUL CORECT AL REPREZENTĂRII DEBITULUI DE APA REAL de 0,1 litri/secundă pe scala gradată a riglei semicirculare".

După ce obțineți rezultate corecte, executați aceste măsurători concentrându-vă numai asupra robinetului deschis și trebuie să obțineți același rezultat.

Repetăți întreaga etalonare pentru robinetul deschis la jumătate apoi pe un sfert. Observați că valorile timpului cresc pentru aceeași cantitate de apă adunată în sticla de 1 litru, deci debitul apei scade.

2.3.5. Etalonare pentru temperatură

Această etalonare o veți realiza folosindu-vă de un termometru obișnuit cu mercur sau cu alcool. Acesta are o scală gradată din grad în grad și numerotată din 10 în 10 grade Celsius cu valori cuprinse între 35 și 42 grade Celsius.

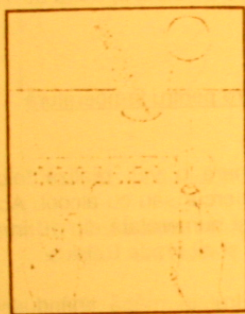
Luați termometrul în mână ținându-l de partea inferioară unde este rezervorul de mercur și uitați-vă cum firul de mercur se deplasează în interiorul tubului capilar. Introduceți termometrul într-un pahar cu apă rece și urmăriți mișcarea inversă făcută de firul de mercur.

Având făcută această vizualizare, vă pregătiți două pahare: în unul turnați apă caldă iar în celălalt, apă rece. Puneți termometrul în primul pahar și urmăriți gradația corespunzătoare temperaturii. Să presupunem că indică temperatura de 39°C.

Exemplul pentru convenția mentală folosită va fi dat pentru bagheta elastică (ca și în celelalte exemple este valabilă, cu mici modificări inerente, pentru toate indicatoarele radiesteze).

"Bagheta mea elastică se va roti cu amplitudine maximă atunci când indicatorul va fi în dreptul gradației care este RASPUNSUL CORECT AL REPREZENTĂRII TEMPERATURII DE 39°C pe scala gradată a riglei universale".

Goliți jumătate din paharul cu apă caldă și completați cu apă rece. Introduceți termometrul în pahar și uitați-vă la temperatură. Faceți măsurătoarea pe convenția mentală de mai înainte. Procedați în același mod pentru a obține temperaturi diferite și concentrați-vă pe momentul amplitudinii maxime a mișcării baghetei pentru măsurătoarea exactă.

Etalonarea pentru temperatură cu ajutorul baghetei elastice

Repetăți procedura cu celelalte indicatoare și instrumente radiestezice până obțineți rezultate corecte la fiecare măsurătoare.

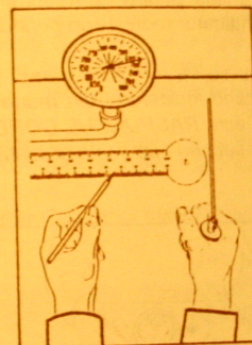
2.3.6. Etalonarea pentru presiune

Pentru această metodă veți folosi o pompă de umflat cauciucurile la mașină și care are un manometru de presiune, împreună cu o cameră de cauciuc prevăzută cu ventil. Înainte de a începe să pompați aer în camera de cauciuc și să creați presiune în interiorul ei, manometrul are acul indicator pe gradația zero. Cu cât pompați și introduceți mai mult aer în cameră, cu atât presiunea crește și acul indicator se deplasează pe scala gradată marcând 0,1; 0,2; ... 0,5; ... 0,9; 1 atmosferă, 1,1; ... 1,5; 1,9; 2 atmosfere; etc.

Faceți măsurători și vă etalonați pentru fiecare valoare a presiunii trecute pe scala aparatului.

Dacă presiunea indicată de manometru este, de exemplu, 1,5 atmosfere, convenția mentală pentru folosirea baghetei sub formă de "L" va fi :

"Bagheta mea sub formă de "L" se va roti spre stânga și va face un unghi de 90° față de direcția drept înainte atunci când indicatorul din mâna mea stângă va fi în dreptul gradației care este RASPUNSUL CORECT AL REPREZENTĂRII PRESIUNII de 1,5 atmosfere pe scala gradată a riglei universale".

Etalonarea pentru presiune cu ajutorul baghetei sub formă de "L".

După ce rezultatele pentru fiecare încercare sunt exacte, vă verificați umflând camera de cauciuc fără să vă uitați la manometru. Faceți măsurătoarea și comparați rezultatele. În caz de nereușită repetați etalonarea și faceți o nouă verificare.

2.3.7. Etalonarea pentru timp

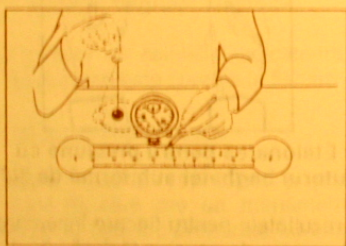
Un cronometru sau un ceas electronic cu cronometru este suficient pentru a efectua această etalonare.

La comanda START pomiți cronometrul și îl lăsați să funcționeze timp de 5 secunde când îl opriți la comanda STOP. Continuați operațiunea de pomire și oprire a cronometrului din cinci în cinci secunde pe parcursul a mai multor minute concentrându-vă să simțiți trecerea acestui interval de timp. Apoi măriți intervalul la 10 secunde, la 20 de secunde, 30 de secunde...60 de secunde.

Pentru etalonare, puneți cronometrul în fața dumneavoastră și îl pomiți la comanda mentală START și îl opriți la comanda mentală STOP pentru un interval prestabilit de timp.

Convenția mentală pentru un interval de timp, să zicem 5 secunde folosind ca indicator radiesteziic pendulul, va fi următoarea:

"Pendulul meu se va roti spre stânga (dreapta) cu amplitudine maximă atunci când indicatorul din mâna mea stângă va fi în dreptul gradației care este RASPUNSUL CORECT AL REPRESENTĂRII TIMPULUI de 5 secunde pe scala gradată a riglei universale".

Etalonarea pentru timp cu ajutorul pendulului.

2.3.8. Etalonarea pentru potabilitatea apei

Dacă luați un pahar cu apă de la robinetul din bucătăria dumneavoastră îl beți fără să vă puneți problema dacă apa este potabilă sau nu, pentru că știți cu certitudine că această apă se poate bea, nu are corpi străini în suspensie, germeni care pot provoca boli sau alte noxe care să vă dăuneze. Și, în adevăr, apa din rețeaua de aprovizionare cu apă este tratată și purificată prin metode specifice de către organizații specializate, verificate de organe competente. În concluzie, apa de la robinet o puteți folosi ca etalon pentru potabilitate. Pentru aceasta luați două pahare cu apă, dintre care unul îl păstrați ca martor iar în celălalt turnați o cantitate de detergent pentru rufe. În acest moment știți cu certitudine că într-un pahar este apă potabilă iar în celălalt este apă nepotabilă.

Folosind sistemul binar DA-NU, cu oricare dintre indicatoare radiesteziice, vă etalonați pentru a determina care este apa potabilă și care este apa nepotabilă.

Convenția mentală în cazul folosirii baghetei unghiulare, va fi următoarea:

"Bagheta mea unghiulară se va roti de două ori (DA), acesta fiind RASPUNSUL CORECT AL REPRESENTĂRII POTABILITĂȚII APEI".

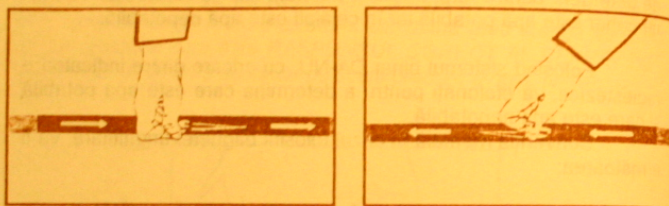
2.3.9. Etalonare pentru direcția de curgere a unui lichid.

Luați două furtunuri dintre care unul îl puneți cu un capăt la robinetul de la chiuvetă iar cu celălalt capăt în cadă. Al doilea furtun îl plasați să facă legătura de la robinetul de la cadă și să se scurgă în chiuvetă. Ați realizat astfel două sensuri de curgere a apei: unul de la chiuvetă spre cadă și celălalt de la cadă spre chiuvetă, sensuri pe care le notăm convențional A respectiv B. Deschizând primul robinet apa va curge în sensul A iar acționând al doilea robinet, apa

va curge în sensul B. Există posibilitatea ca cele două sensuri să fie acționate simultan. Cu acestea, pregătirile pentru etalonare sunt gata.

Folosind un indicator radiestesic oarecare, în exemplu - ansa, acesta va indica sensul de curgere al apei cu ajutorul convenției mentale:

"Ansa mea se va roti spre stânga sau spre dreapta NUMAI în sensul REAL de curgere al apei, acesta fiind RĂSPUNSUL CORECT AL REPREZENTĂRII SENSULUI A/B DE CURGERE AL APEI".

Etalonarea pentru direcția de curgere a unui lichid

2.3.10. Etalonarea pentru apă stătătoare

Pentru etalonarea dumneavoastră pentru apă stătătoare folosiți apa din cadă, acesta având, bineînțeles, dopul pus pentru a se elimina scurgerile de apă.

Vă stabiliți modul de răspuns pentru DA și NU (rotație stânga sau dreapta, oscilație, etc.) și folosiți convenția mentală:

"Ansa mea se va roti spre stânga (DA) acesta fiind RĂSPUNSUL CORECT AL REPREZENTĂRII APEI STATATOARE".

2.4. EXERCITII IN EXTERIOR

După ce v-ați obișnuit cu exercițiile de interior și ați obținut rezultatele care v-au mărit încrederea în potențele astfel descoperite, treceți la exercițiile în aer liber.

2.4.1. Exerciții în exteriorul locuinței cu martori (probe) și obiectul căutării "la vedere".

Exceptând persoana care vă ajută în experimentări, este indicat ca la aceste exerciții să nu participe și alte persoane, mai ales din cele care nu au preocupări comune cu dumneavoastră.

Pentru început vă familiarizați cu mișcarea indicatoarelor în aer liber prin exerciții simple de comandă mentală. Incepeți cu pendulul - de exemplu - cu rotații stânga apoi dreapta, apoi cu oscilații stânga - dreapta și înainte - înapoi. Continuați cu celelalte indicatoare: ansa, bagheta sub formă de "L", bagheta elastică, bagheta unghiulară clasică și cu cea rigidă. Nu uitați să luați cu dumneavoastră și instrumentele radiestezice: rigla circulară, rigla universală și rigla semicirculară pentru a putea efectua măsurători valorice directe.

Exemplele următoare le vom prezenta pentru câte un indicator însă va fi necesar să le repetați cu fiecare indicator pe care îl aveți la dispoziție.

2.4.1.1. Exerciții cu pendulul

Dintr-o căldare cu apă, umpleți sticlăuța pe care o veți ține în mână cu pendulul pentru a avea un martor de apă.

Ajutorul dumneavoastră va duce căldarea la o distanță oarecare și o va lăsa într-un loc vizibil după care părăsește locul experimentului.

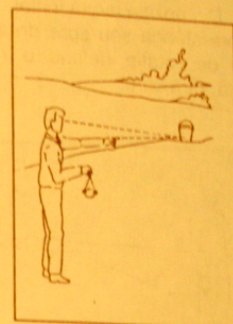
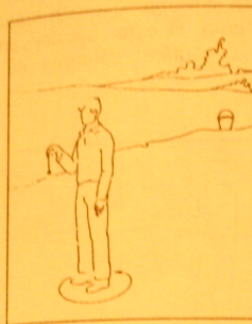
Faceți o întoarcere spre dreapta în așa fel încât căldarea să nu vă fie în raza vizuală. Cu mâna stângă îndreptată spre înainte și cu pendulul în stare de repaos vă rotiți spre stânga folosind următoarea convenție mentală:

"Pendulul meu se va roti spre dreapta (stânga) cu amplitudine maximă NUMAI atunci când mâna mea stângă va fi exact pe direcția sursei de apă al cărei martor îl am în mână".

Sau:

"Pendulul meu va avea o mișcare de oscilație înainte - înapoi (stânga - dreapta) cu amplitudine maximă NUMAI atunci când mâna mea stângă va fi exact pe direcția sursei de apă din care am o probă în mână.

Pe măsură ce vă veți roti spre stânga (încet), pendulul își va amplifica mișcarea ajungând la o anumită amplitudine pe direcția sursei de apă, care se va micșora dacă se va continua mișcarea spre stânga și mâna stângă va fi în altă direcție decât cea spre sursă. În acest caz, începeți mișcarea în sens opus, spre dreapta, până obțineți mișcarea cu amplitudine maximă. Dacă mișcarea se continuă, pendulul își va încetini mișcarea până când se va opri. Și în acest caz, efectuați rotația în celălalt sens până când obțineți cu certitudine mișcarea indicatorului care vă va indica direcția exactă.

Exerciții în exteriorul locuinței cu martori (probe) și obiectul căutat "la vedere" folosind pendulul

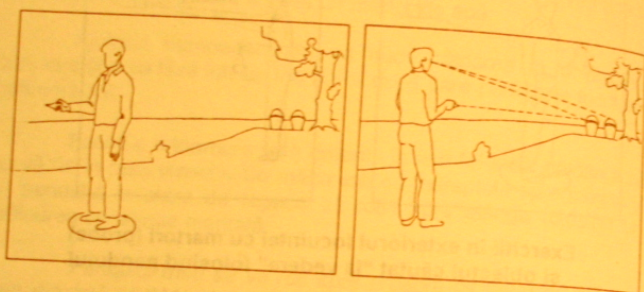
După ce ați aflat astfel direcția, cu ajutorul riglei universale sau circulare, determinați distanța exactă până la căldare, cantitatea de apă din căldare și temperatura acesteia. Verificați exactitatea măsurătorilor folosind o ruletă, un termometru și un vas gradat.

Repetăți exercițiul și cu pendulul "lansat" și urmăriți în acest caz amplitudinea mișcării.

2.4.1.2. Exerciții cu ansa

Cât timp ați executat acest tip de exerciții, ajutorul a pregătit o altă căldare, de același fel cu prima căldare folosită, dar în care a turnat o mână de sare și a amestecat-o bine până s-a dizolvat complet. Apoi, fără ca să vedeți, așează căldările într-un alt loc, la vedere, dar lasă între ele o distanță anumită. În prima căldare schimbă volumul aruncând sau adăugând apă.

Din poziția avută inițial, cu ansa și proba cu apă în mână, vă rotiți spre stânga sau spre dreapta - cum vă este mai convenabil, direcția de rotație nefiind o regulă - căutând căldarea cu apă obișnuită, fără sare.

Exerciții în exteriorul locuinței cu martori (probe) și obiectul căutat "la vedere" folosind ansa

În acest caz nu mai folosiți mâna stângă ca indicator al direcției deoarece, așa cum ați constatat, vârful ansei vă va indica direcția.

Folosiți următoarea convenție mentală:

"Ansa mea se va roti astfel încât vârful acesteia să indice NUMAI direcția spre sursa de apă din care am o probă în mână".

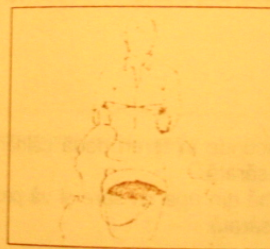
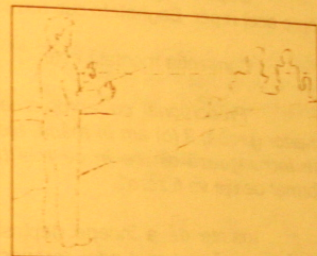
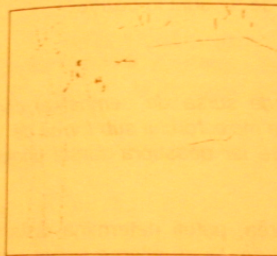
În continuare determinați cu ajutorul riglei semicirculare distanța, volumul de apă și temperatura. După ce ați verificat valorile decelate, luați o probă din căldarea ce conține apă cu sare și repetați experiența pentru găsirea căldării cu apă cu sare.

2.4.2. Exerciții în exteriorul locuinței cu martori (probe) și obiectul căutării "ascuns"

2.4.2.1. Exerciții cu bagheta sub formă de "L"

De data aceasta ajutorul ascunde căldarea din care ați luat o probă. Pentru a găsi această sursă de apă vă desfășurați activitatea în cele trei etape:

1. - determinarea direcției sursei de semnal;
2. - apropierea de sursa de semnal;
3. - localizarea sursei de semnal.

Exerciții în exteriorul locuinței cu martori (probe) și obiectul căutării ascuns folosind baghetele sub formă de "L".

1. - determinarea direcției spre sursa de semnal;
2. - apropierea de sursă;
3. - localizarea sursei de semnal.

Pentru a determina direcția sursei căutate, cu baghetele în poziția de lucru, vă rotiți încet spre stânga (dreapta) până când baghetele se încrucișează. Dacă veți continua mișcarea și baghetele

execută o mișcare de revenire în poziția de lucru, înseamnă că am determinat încrucișarea maximă iar direcția o fixați pe un reper din teren urmărind bisectoarea unghiurilor formate de tijele indicatoarelor.

Convenția mentală folosită:

"Proportional cu ajungerea pe direcția sursei de semnal al cărei martor (probă) îl (o) am în mână, tijele indicatorului sub formă de "L" se încrucișează în așa fel încât bisectoarea unghiurilor formate indică NUMAI direcția căutată,

După ce ați stabilit reperul din teren al direcției, vă deplasați spre acel reper. Baghetele sub formă de "L" sunt în poziție.

Convenția mentală este:

"Proportional cu apropierea de sursa de semnal al cărei martor (probă) îl (o) am în mână, tijele indicatorului sub formă de "L" se încrucișează din ce în ce mai tare iar deasupra sursei unghiul format de tije va fi zero".

Înainte de a începe deplasarea, puteți determina distanța până la sursă, volumul apei, temperatura. După aflarea sursei, verificați rezultatele obținute.

2.4.2.2. Exerciții cu bagheta elastică

Persoana care vă ajută, va ascunde în teren două căldări, una cu apă obișnuită și cealaltă cu apă sărată.

Luați înaintea de aceasta, o probă din apa cu sare și vă puneți să găsiți numai căldarea cu apă sărată.

Pentru găsirea direcției sursei, convenția folosită poate fi:

"Proportional cu apropierea de direcția spre sursa de semnal din care am o probă în mână, bagheta elastică va oscila în plan ver-

tical din ce în ce mai tare și va avea amplitudinea maximă NUMAI pe direcția căutată".

După ce v-ați fixat convenția mentală, pivotați în jurul axului propriu spre stânga sau spre dreapta iar când bagheta elastică va avea amplitudinea mișcării maxime, atunci planul vertical format de mișcarea baghetei conține și direcția spre sursa căutată.

La fel ca mai înainte, vă fixați un reper în teren. Determinați pas cu pas sau direct cu ajutorul unei rigle, distanța până la sursă, volumul, temperatura.

"Proportional cu apropierea de sursa de semnal din care am o probă în mână, bagheta elastică va oscila în plan orizontal din ce în ce mai tare și va avea amplitudinea maximă NUMAI deasupra sursei căutate".

Exerciții în exteriorul locuinței cu martori (probe) și obiectul căutării "ascuns" folosind baghetele elastice

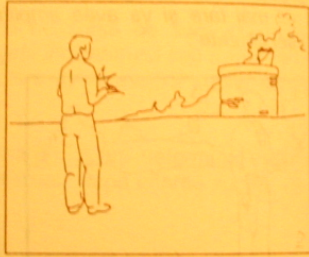
1. determinarea direcției spre sursa de semnal;
2. apropierea de sursă;
3. localizarea sursei de semnal.

2.4.3. Exerciții în exteriorul locuinței fără martori (probe)

2.4.3.1. Căutarea unei surse de apă "la vedere" cu ajutorul baghetei unghiulare

Se presupune că s-a ivit necesitatea găsirii unei surse de apă potabilă. Pentru acest tip de exerciții veți folosi fântâna din curtea dumneavoastră sau a unor cunoștințe.

Procedați în felul următor: la o anumită distanță (oarecare) de fântână, vă întoarceți cu spatele la aceasta și cu bagheta unghiulară ținută în sistemul pronăției sau supinației vă întoarceți (spre stânga sau spre dreapta) și privind fântâna proporțional după cum intra în raza vizuală, urmăriți ca momentul suprapunerii privirii pe fântână să coincidă cu mișcarea (saltul) baghetei în sus (sau în jos).

Exerciții în exteriorul locuinței fără martori (probe)
Căutarea unei surse de apă "la vedere" cu ajutorul baghetei unghiulare:

1. - determinarea direcției spre sursa de semnal;
2. - apropierea de sursă;
3. - localizarea sursei de semnal.

"Proportional cu ajungerea pe direcția sursei de semnal, bagheta unghiulară se rotește cu vârful spre în sus (jos) iar când aceasta este verticală, direcția drept înainte este direcția spre sursă".

După ce ați găsit direcția, începeți deplasarea spre sursa de semnal nu înainte de a aduce bagheta unghiulară în poziția de lucru. Folosiți următoarea convenție mentală:

"Proportional cu micșorarea distanței față de sursa de semnal, bagheta unghiulară se rotește în sus (jos) iar când aceasta este verticală, sursa de semnal se găsește la verticala locului".

În continuare determinați adâncimea minimă (luciu de apă) și adâncimea maximă a sursei de apă, volumul de apă, temperatura, locul unde este dispus izvorul.

Pentru determinarea adâncimii minime (maxime) puteți folosi următoarea convenție mentală:

"Bagheta mea unghiulară se va roti de atâtea ori câți metri sunt de la suprafața pământului până la luciul apei (adâncimea maximă) din fântână".

Verificarea adâncimii minime o faceți foarte ușor măsurând lungimea lanțului de care este agățată căldarea fântânii din care scădeți lungimea de la pământ până la axul de înfășurare a lanțului (în cazul în care fântâna este cu roată).

Adâncimea maximă se verifică scăzând din lungimea totală a lanțului cu tot cu căldarea care a ajuns la fundul fântânii, adâncimea minimă (nu uitați diferența de la pământ la axul de înfășurare a lanțului).

Având (prin diferență) înălțimea coloanei de apă și diametrul acesteia aflați dacă volumul astfel calculat corespunde cu volumul apei decelat radiestezic.

La o eroare de măsurare de 2 - 3 %, răspunsul se consideră corect.

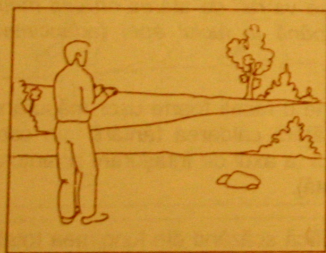
2.4.3.2. Căutarea cu ajutorul baghetei unghiulare rigide a unei surse de apă "ascunse".

Presupune executarea aceluiași operațiuni, cu deosebirea esențială că, de această dată, nu știți unde se află fântâna.

În teren, acest simplu fapt că nu știți unde se află fântâna pe care o căutați, poate genera un sentiment de neliniște, chiar de neîncredere în reușită. În acest caz, este bine să vă relaxați, să respirați profund de câteva ori, să spuneți o rugăciune în gând sau cu glas tare. După ce v-ați liniștit puteți începe prospectarea respectând etapele binecunoscute deja.

Convenția mentală folosită:

"Proportional cu ajungerea pe direcția sursei de semnal, bagheta mea unghiulară rigidă se rotește cu bucla spre în sus (jos) iar când aceasta este verticală, direcția drept înainte este direcția spre sursă".

Exerciții în exterior fără martori (probe) și cu obiectul căutării ascuns folosind bagheta unghiulară rigidă:

1. - determinarea direcției spre sursă;
2. - apropierea de sursă;
3. - localizarea sursei de semnal.

După ce stabiliți direcția vă fixați reperul necesar și executați apropierea de obiectiv folosind convenția mentală:

"Proportional cu apropierea de sursa de semnal, bagheta mea unghiulară rigidă se rotește cu bucla spre în sus (jos) iar când aceasta este verticală, sursa de semnal se găsește la verticala locului".

Sursa de semnal, în speță fântâna, o dată descoperită, puteți să determinați parametrii caracteristici și apoi să vă verificați rezultatele obținute.

2.5. EXERCIȚII DE INTERIOR PENTRU LUCRU TELEPATIC ȘI FERMITATE A CONCENTRĂRII MENTALE

2.5.1. Determinarea unei anumite amprente energetice

Exercițiul se bazează pe faptul că orice persoană impregnează cu fluidul energetic propriu obiectele cu care vine în contact. Această impregnare, urmă, amprentă, este cu atât mai intensă cu cât obiectul în cauză este ținut un timp mai îndelungat în contact intim. Pe acest fenomen se bazează psihometria care este un fenomen bioinformațional la care, achiziționarea de informații este imulată și orientată de un obiect inductor care a aparținut unei anumite persoane.

Se procedează în felul următor: luați cinci coli de hârtie dintr-un top de hârtie nedesfăcut. Le notați pe o față cu literele A, B, C, D, E în așa fel încât să nu se cunoască pe verso litera scrisă. Puneți colile pe un birou și părăsiți încăperea.

Pentru experiență vă folosiți de cinci persoane din anturajul dumneavoastră intim pe care le rugați să își pună o mână pe câte o coală de hârtie și să memoreze litera scrisă. Este suficient ca fiecare să pună palma deschisă pe câte o coală timp de două – trei minute, după care aceștia părăsesc încăperea.

Impregnarea energetică a foilor nu trebuie să aibă loc în prezența dumneavoastră pentru a nu vă influența în nici un fel. De

asemenea, determinarea persoanei căreia îi aparține amprenta energetică trebuie făcută fără martori - pentru început - pentru a elimina posibilitatea exercitării de influențe exterioare.

După ce v-ați așezat în fața colilor de hârtie în mână cu indicatorul radiestezic deasupra unei coli, folosiți următoarea convenție mentală:

"Pendulul (ansa, bagheta) meu (mea) se va roti spre dreapta NUMAI dacă această coală de hârtie poartă amprenta energetică a lui A. Dacă răspunsul este NU, pendulul (ansa, bagheta) se va roti spre stânga".

Dacă se primește răspunsul pozitiv, ați descoperit o persoană căreia îi aparține amprenta energetică lăsată pe acea coală de hârtie. Dacă răspunsul este negativ, se menține indicatorul deasupra colii respective și se repetă convenția mentală pentru următoarea literă, B, și se procedează identic ca mai sus.

După ce ați decelat fiecare amprentă cărei persoane îi aparține, de față cu persoanele în cauză, verificați exactitatea determinărilor făcute.

În urma repetării exercițiului căpătați experiență și corectitudinea determinărilor va crește. Când aceasta vă mulțumește, puteți face experiența de față cu martori cărora le veți cere o "liniște" mentală pentru a nu fi influențate telepatic. După ce veți obține constant rezultate bune, treceți la următorul exercițiu.

Cereți persoanelor să pună în fața dumneavoastră câte un pix, creion sau stilou. Așa veți avea în față cinci instrumente de scris care aparțin persoanelor care le-au așezat acolo deci sunt impregnate cu fluidul lor energetic, care, după cum am văzut mai sus, determină o amprentă energetică decelabilă radiestezic. De data aceasta însă, veți trece ușor cu mâna pe deasupra acestora pe concentrarea mentală puternică în așa fel încât să se anihileze în totalitate amprenta energetică de pe fiecare instrument de scris în parte și să se impregneze cu fluidul dumneavoastră energetic. În acel

moment, sunt șterse alte amprente și rămâne doar amprenta dumneavoastră. Rugați persoanele ca după ce ați ieșit din cameră să ia în mână un instrument de scris - al lui sau al altuia - și numai unul, să îl țină 2 - 3 minute și apoi să îl pună pe masă.

După ce au executat aceste operațiuni sunteți chemat și procedați ca și în cazul amprentelor lăsate pe colile de hârtie. Folosiți convenția mentală:

"Pendulul (ansa, bagheta) meu se va roti spre dreapta NUMAI dacă acest stilou a fost ținut în mână de către A. Dacă nu, pendulul (ansa, bagheta) se va roti spre stânga".

Ca și în cazurile precedente, dacă răspunsul este pozitiv, ați descoperit care persoană a ținut stiloul în mână, iar dacă răspunsul este negativ, repetăm convenția mentală pentru a doua persoană și așa mai departe până descoperim care persoană și ce stilou au ținut în mână.

2.5.2. Determinarea unui obiect la care se gândește o altă persoană

Pentru acest tip de antrenament aveți nevoie de ajutorul unei persoane care va îndeplini întocmai indicațiile dumneavoastră și care a înțeles foarte bine în ce constă acest ajutor.

Așezați pe o masă mai multe obiecte și rugați persoana care vă ajută să se concentreze mental cât mai puternic, NUMAI pe unul din obiecte, concentrare pe care trebuie să o mențină pe tot timpul investigației dumneavoastră.

În acest timp folosiți convenția mentală:

"Pendulul meu (ansa, bagheta) se va roti spre dreapta NUMAI dacă acesta este obiectul la care se gândește în acest moment

X. Dacă acesta nu este obiectul la care se gândește X, pendulul (ansa, bagheta) să se rotească spre stânga".

În caz afirmativ am determinat obiectul, în caz negativ continuăm investigarea pentru următorul obiect.

Determinarea obiectului la care se gândește o altă persoană

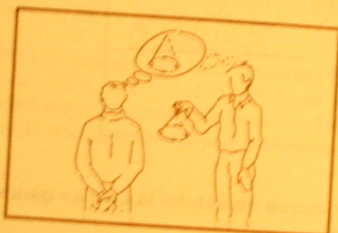
2.5.3. Influențarea telepatică a mișcării indicatorului radiesteziu de către o altă persoană.

Exercițiile următoare le veți efectua în două etape cu ajutorul unei persoane, de preferință aceeași care v-a ajutat până acum deoarece este familiarizată cu modul de lucru.

În prima etapă, nu trebuie să vă opuneți influenței telepaticе exercitate de persoana care vă ajută. Aceasta se va concentra intens să miște pendulul din mână dumneavoastră într-un anumit sens. Acest sens nu este cunoscut de dumneavoastră care încercați să fiți un simplu spectator a ceea ce se întâmplă.

Veți observa că, reușind începerea mișcării, aceasta se va amplifica pe măsura mării încrederi în sine a celui care acționează telepatic.

Mișcarea pendulului din mâna dumneavoastră sub influența unei alte persoane demonstrează foarte clar fenomenul de telepatie. După ce mișcarea pendulului a atins amplitudinea maximă, ajutorul dumneavoastră va trebui să se concentreze pentru a realiza mișcarea în celălalt sens, apoi va face același lucru pentru mișcările oscilatorii. După repetarea experienței schimbați indicatorul radiestezic folosind ansa și apoi baghetele.

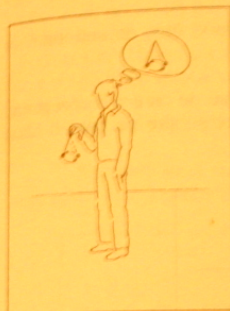

Mișcarea pendulului sub influența telepatică a unei alte persoane

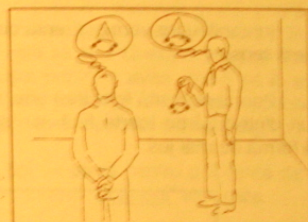
După ce v-ați familiarizat cu acest tip de exercițiu, veți încerca să anihilați orice influență exteroară care are tendința de a modifica într-un fel oarecare mișcarea indicatorului radiestezic, trecând astfel la etapa a doua.

Pentru aceasta, începeți cu câteva exerciții de comandă a mișcării pendulului (ansei sau baghetei). Vă concentrați intens pentru ca pendulul din mână să aibă o rotație într-un sens. În continuare vă gândiți să se amplifice mișcarea, apoi să încetinească, din nou să se amplifice, să încetinească până la oprire și din nou să înceapă rotația în același sens. Continuați cu rotația în sens opus și cu os-

cilațiile până când aveți sentimentul că vă simțiți pe deplin stăpân pe mișcările indicatorului.

Exerciții de comandă a mișcărilor pendulului

Anihilarea influenței telepatică exterioare

După ce aveți acest sentiment de siguranță în forțele proprii, rugați persoana care vă ajută la experiență să încerce să influențeze telepatic mișcarea pendulului pe care îl țineți în mână. Pentru început vă va spune sensul în care încearcă să-l rotească, apoi direcția de oscilație. Este necesar să vă anunțe cum încearcă să miște pendulul pentru a vă concentra toate potențele în sensul anihilării comenzii telepatică și realizării unei mișcări opuse acesteia.

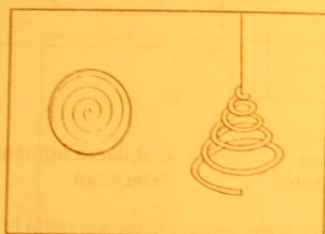
În momentul în care reușiți în totalitate să contracarați voința celuilalt, continuați exercițiul comandând pendulului anumite mișcări pe care vă străduiți să le realizați în pofida eforturilor celuilalt.

Exercițiul se consideră încheiat atunci când reușiți ca pendulul să execute orice comandă prompt și cu exactitate.

2.5.4. Moduri de antrenament pentru lucru telepatic si fermitate a concentrării mentale

În continuare vom prezenta două modalități de antrenament în acest sens.

Primul necesită folosirea unei spirale pe care o confecționați singuri dintr-o hârtie foarte fină sau staniol subțire pe care o tăiați după forma de mai jos.

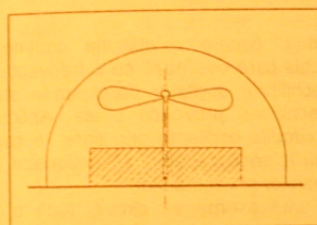
Dacă forma astfel obținută o suspendați din centru cu un fir inextensibil ați realizat o spirală pe care o agățați într-un loc convenabil la înălțimea ochilor și astfel încât aceasta să nu fie sub influența curenților de aer care să o miște. Mișcarea spiralei trebuie să o realizați prin concentrare mentală.

Vă așezați comod într-un fotoliu, cu spatele drept, mâinile pe brațele fotoliului. Lumina nu trebuie să vă vină din față, să fie liniște, pe scurt să fie îndeplinite toate condițiile ca să vă puteți concentra fără a fi deranjați.

Mișcarea spiralei o realizați vizualizând că spirala se rotește în sensul dorit. Singurul gând în acel moment este realizarea mișcării spiralei. Gândul este la mișcare, privirea este fixată pe spirală, voința realizează mișcarea.

Al doilea mod de antrenament este cu morișca inductoare pe care o construiți foarte ușor. Materialele necesare vă sunt la îndemână: un ac de gămălie, o cutie de chibrituri goală, ceară roșie pentru sigilii și puțin staniol subțire. Topiți ceara și turnați-o în cutia de chibrituri și înainte ca aceasta să se întărească înțepați ceara cu acul cu gămălie mișcându-l ușor pentru a avea puțin joc în așa fel încât acesta să se poată roti cât mai lejer. În partea superioară a acului fixați cu un adeziv o elice confecționată din staniol.

Acoperiți totul cu un bol de sticlă pentru a fi ferită de influențe exterioare (curenți de aer, etc.) și "aparatură" este gata.

Morișca inductoare

Modul de antrenament este același ca la exemplul precedent, ceea ce trebuie să se rotească în acest caz este elicea din staniol.

După ce ați reușit acest experiment, într-adevăr aveți o voință puternică și nimeni nu vă va putea influența măsurătorile radiestezice.

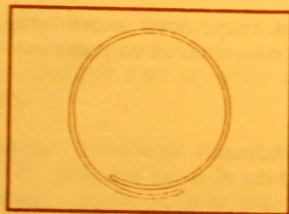

CAPITOLUL V

CIRCUITE OSCILANTE

După unii cercetători, fiecare celulă vie conține toate elementele unui circuit deschis care oscilează cu o frecvență foarte înaltă. Aceștia susțin că echilibrul oscilator corespunde stării de sănătate, în timp ce dezechilibrul provoacă boala. Aplicații ale acestei ipoteze sunt unele circuite oscilante prin care se captează anumite forțe cosmice și/sau telurice capabile să acționeze asupra ființelor umane, asupra animalelor și vegetalelor.

Pentru construirea unui asemenea circuit, luați o sârmă metalică, din cupru, aur, argint sau alamă. Această sârmă va fi acoperită complet cu un izolanț din bumbac, plastic, sticlă etc. Tăiați sârma la o lungime pe care o determinați radiesteziic și apropiați cele două capete astfel încât ele să fie suprapuse aproximativ un centimetru.

Circuit oscilant pentru om

Radiesteziic, determinați:

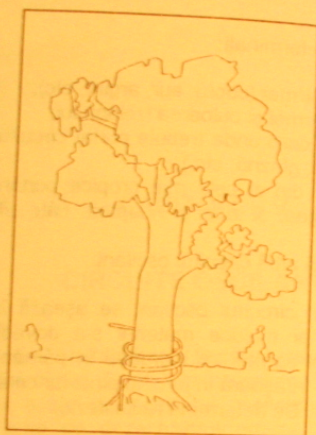
- materialul sârmei (cupru, aur, argint, etc);
- lungimea sârmei și culoarea izolanțului;
- locul de pe corp unde trebuie purtat circuitul (încheietura mâinii, talie, gleznă, etc.);
- momentele din zi cele mai propice purtării (toată ziua, toată noaptea, și ziua și noaptea, câte zile, la ce ore, etc.);
- câte spire să aibă circuitul oscilant.

Pentru plante, circuitul oscilant se așează întotdeauna la baza tulpinei. Cel mai eficace material s-a dovedit a fi cuprul dezizolat. Un capăt al sârmei se îngroapă în pământ. Sârma, sub formă de selenoid, se înfășoară în jurul tulpinei iar celălalt capăt este îndreptat spre exterior. Se determină radiesteziic:

- numărul de spire al selenoidului, distanța dintre ele;
- orientarea sârmei în pământ și în exterior. Dacă după un anumit timp se decelează radiesteziic aceeași orientare, acțiunea selenoidului este terminată.

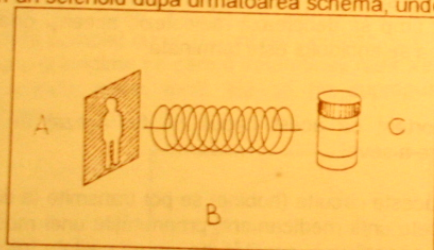
Este important ca acest circuit să fie așezat în timpul perioadei de urcare a sevei.

Folosind aceste circuite (bobine) se pot transmite la distanță unui pacient efectele unui medicament, proprietățile unei mostre de vin de calitate superioară unei cantități de vin de calitate inferioară, etc., și se obțin rezultatele scontate (medicamentul acționează asupra ființei vii iar rezultatele sunt vizibile, vinul de calitate inferioară își îmbunătățește calitățile, etc.).

Circuit oscilant pentru plante

Pentru a testa cele prezentate mai sus, vă puteți construi singuri un selenoid după următoarea schemă, unde:

A - martorul țintă (fotografie, etc.);

B - selenoid format din 7 spire;

C - martor medicament ale cărui proprietăți se transmit la distanță.

Selenoidul se orientează pe direcția NORD - SUD cu martorul țintă la NORD și celălalt martor la SUD.

CAPITOLUL VI

DETERMINAREA SEXULUI

Înainte de a se naște, sexul viitorului făt se poate determina atât la oameni cât și la animale, în afară, bineînțeles, de cazurile de hermafroditism. Cel mai des se întrebuintează radiestezia în determinarea sexului fătului unei femei însărcinate.

Pentru a determina sexul unui copil înainte de a se naște, trebuie să luați în considerare mai mulți factori. În primul rând nu trebuie să vă lăsați influențați de faptul că purtătorul fătului este de sex feminin și dacă nu vă concentrați îndeajuns aflați sexul mamei. Apoi, ca în toate determinările, eliminați în totalitate ideile preconcepționate sau dorințele, mai ales dacă sunteți implicați sentimental în rezultatul acestei determinări. Și nu în ultimul rând, regulile legate de polaritatea umană nu trebuie uitate.

O primă metodă folosită este cea a rezonanței cu un martor uman. Pentru aceasta veți folosi un băiat și o fată ca martori. Urmați dacă mișcarea indicatorului în apropierea viitoarei mame este în armonie cu primul martor. Dacă da, copilul este de sexul martorului, dacă nu, apelăm la cel de-al doilea martor. Cu degetul arătător de la mâna stângă (atunci când folosim pendulul sau bagheta) la aproximativ 10 centimetri de abdomenul mamei, observăm dacă mișcarea indicatorului este în rezonanță cu martorul. Dacă este, fătul are toate șansele să fie de sexul martorului. În locul martonilor

umani, după ce veți căpăta mai multă experiență, puteți folosi fotografii, separat pentru bărbat și separat pentru femeie.

O altă metodă pe care o puteți folosi: vă concentrați intens pentru aflarea sexului fătului știind că la conceperea acestuia au contribuit o femeie și un bărbat și realizați că trebuie să aflați sexul ființei rezultate din unirea celor doi. Cu orientarea mentală NUMAI asupra copilului și cu indexul mâinii stângi (la dreptaci) la 10 centimetri de abdomenul mamei folosim convenția mentală:

"Caut NUMAI sexul copilului. Pentru băiat pendulul (bagheta elastică) va oscila iar pentru fetiță, pendulul (bagheta elastică) se va roti".

Atunci când folosiți bagheta unghiulară, codificarea pentru fată-băiat va fi rotație în sus sau rotație în jos.

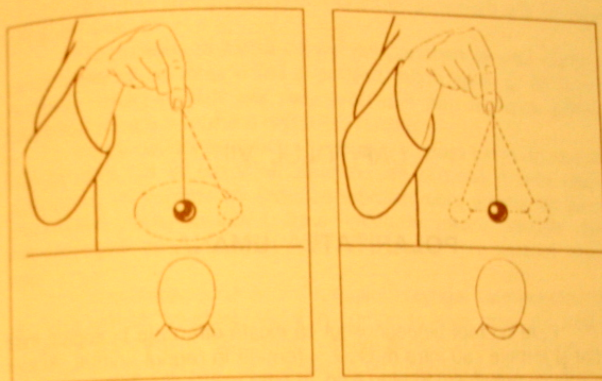
Pentru bagheta sub formă de "L" și ansă, folosiți sistemul binar DA-NU. Alegeți un sens de rotație pentru DA și un sens pentru NU. De exemplu, pentru DA indicatorul se va roti spre stânga iar pentru NU, indicatorul se va roti spre dreapta.

Convenția mentală folosită va fi următoarea:

"Caut NUMAI sexul fătului. Dacă este masculin, bagheta (ansa) se va roti spre stânga; dacă nu, se va roti spre dreapta".

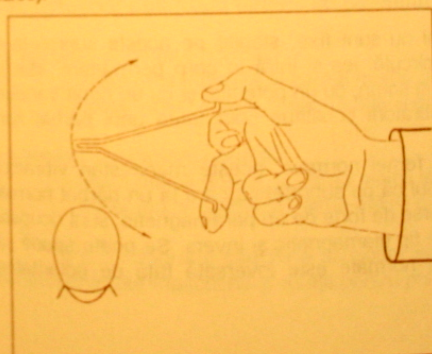
În determinarea sexului viitorului copil trebuie să fiți foarte atenți și circumspecți pentru a nu provoca traume psihice viitoare mame (nu trebuie uitat nici tatăl).

Puteți determina de asemenea sexul viitorilor pui ce vor ieși din ouă fecundate și puse la clocit sau numărul și sexul viitorilor pui de câine, pisică, etc.

Determinarea sexului viitorilor pui de gina cu pendulul
A - gina (rotatie); B - cocosi (oscilatie).

Pentru a recapitula, reamintim faptul că la determinarea sexului cu pendulul, la bărbați acesta va oscila iar la femei se va roti, pentru masculi bagheta unghiulară se va roti de cinci ori iar pentru femele, aceasta va face două rotații (în cazul radiesteziei fizice).

Determinarea sexului viitorilor pui cu ajutorul ansei

CAPITOLUL VII

POLARITATEA UMANA

Este un fapt binecunoscut că există diferențe biologice între bărbat și femeie sau între mascul și femelă în regnul animal. Aceste diferențe se manifestă în plan fizic, în plan psihic și subtil.

În plan fizic s-a constatat că la oameni suprafața corpului este divizată în plaie de vibrații antagoniste dar care nu se neutralizează ca în cazul electricității ci, din contra, ele coexistă alături una de cealaltă, sau unele deasupra celorlalte, păstrându-și intacte propriile proprietăți.

Măinile, dreaptă și stângă, sunt divizate în suprafețe cu o alură vibratorie paramagnetică pentru dosul mâinii și diamagnetică pentru palma de la mână stângă și invers pentru dosul și palma mâinii drepte.

Aceste vibrații nu sunt fixe, stabile pe aceste suprafețe ci sunt în mișcare, ele circulă: ies și intră în corp permanent, atât în stare de veghe cât și în somn, cu un potențial și cu un debit variabil. Aceste manifestări vibratorii constituie polaritatea unui bărbat normal.

În cazul unei femei normale, aceste manifestări vibratorii sunt inversate, în sensul că pe suprafețele care la un bărbat normal sunt încărcate și parcurse de forțe de tip paramagnetic, sunt ocupate și parcurse de forțe de tip diamagnetic și invers. Se poate spune că polaritatea unei femei normale este inversată față de polaritatea unui bărbat normal.

Desigur, sunt și cazuri de polaritate anormală atât la bărbați cât și la femei.

De polaritatea avută de cei doi parteneri ai unui cuplu depinde buna lui armonie fizică și psihică. Altfel spus, și de aceasta depinde fericirea celor doi care s-au unit prin legătura sfântă a căsătoriei pentru a forma o unitate, o familie.

Dacă cei doi sunt normal polarizați, viața lor în comun va fi fericită căci, ca în cazul fenomenului de osmoză, foarte natural, aceasta le va permite să schimbe vibrațiile care lipsesc de la unul sau celălalt. Astfel echilibrul, buna înțelegere, pacea, bucuria - fericirea conjugală într-un cuvânt - vor fi fundamentele familiei întemeiate.

Din contra, dacă unul din cuplul conjugal este polarizat într-un fel anormal, inversat, viața în comun le este grav afectată devenind insuportabilă. Dizarmonia se va accentua din ce în ce și nefericirea soților va face ca aceștia să se distanțeze unul de altul, să-și caute aiurea fericirea pe care n-au întâlnit-o în familia lor. Apoi vin disputele, incompatibilitatea, separarea, divorțul.

Totuși, un bărbat cu o polaritate inversată se poate căsători cu o tânără cu polaritate inversată fără nici un inconvenient, unirea celor doi va fi echilibrată, fericită ca și la un cuplu cu polaritate normală. Privind din acest punct de vedere - al polarității - vă puteți foarte ușor imagina ce se întâmplă cu homosexualii și lesbienele.

Determinarea polarității umane cu pendulul și bagheta elastică

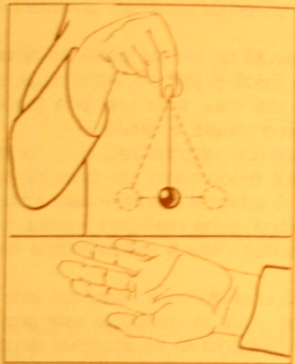
La bărbat - polaritate normală

- dosul mâinii drepte și palma mâinii stângi = oscilații
- dosul mâinii stângi și palma mâinii drepte = rotații

La femeie - polaritate normală

- dosul mâinii drepte și palma mâinii stângi = rotații
- dosul mâinii stângi și palma mâinii drepte = oscilații

Pe o fotografie sau pe o scrisoare se înregistrează oscilații pentru polaritate masculină și rotații pentru polaritate feminină.

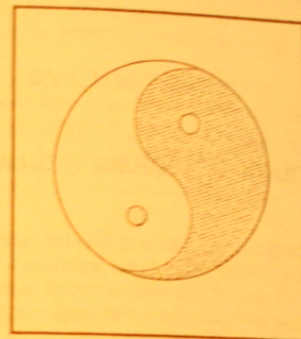
Determinarea polaritatii la barbat cu ajutorul pendulului

Convenția mentală pe care o folosiți pentru determinarea polarității este:

"Caut NUMAI polaritatea ființei din fața mea iar pendulul (bagheta elastică) se va roti sau oscila în funcție de această polaritate".

Pentru exerciții folosiți fotografii ale unei singure persoane și determinați polaritățile pentru bărbați sau pentru femei. După ce ați câpătat destulă experiență, folosiți ilustrate sau scrisori scrise de bărbați sau femei cărora le determinați polaritatea. După ce v-ați etalonat în acest fel, puteți determina polaritatea unei terțe persoane.

De asemenea se poate folosi și modelul chinezesc, bazat pe principiul Yin-Yang, care, de altfel, ilustrează perfect principiul polarității umane. Pe desenul arhicunoscut al acestui principiu veți face două determinări: una deasupra punctului alb aflat în partea neagră și una deasupra punctului negru din partea albă. Scopul? Urmăriți să aflați cărui sex îi este atribuită energia Yang și căreia Yin. Singuri vă veți formula convențiile mentale. Succes!

Răspuns:

Convenția mentală folosită în ambele cazuri, în funcție de indicațiile folosite:
 "Caut NUMAI sexul atribuit energiei Yang (Yin). Pentru masculin pendulul (bagheta elastică) va oscila iar pentru feminin se va roti".
 "Caut NUMAI sexul atribuit energiei Yang (Yin). Pentru masculin bagheta sub formă de "L" (ansa) se va roti la stânga iar pentru feminin se va roti spre dreapta."

CAPITOLUL VIII

RADIATII DE FORMA (FORMOLOGIA)

Formologia se ocupă cu studiul influențelor formelor spațiale sau plane asupra viului și mediului ambiant. Prin studii radiestezice s-a evidențiat că anumite forme, materii și culori, folosite în scopuri bine determinate pot exercita o influență reală, emițând ceea ce se poate denumi "unde de formă".

De asemenea s-a evidențiat faptul că fiecare corp material viu sau neviu are un câmp energetic de formă și un câmp informațional. Fiecare câmp energetic de formă reprezintă în spațiu forma obiectului și depășește dimensiunile acestuia iar intensitatea acțiunii acestui câmp este direct proporțională cu distanța maximă de la obiect la marginea exterioară câmpului forme. Orice modificare de la forma inițială datorată unei intervenții exterioare sau a unei acțiuni din interior, generează o modificare de formă, informație și intensitate a acțiunii câmpului de formă.

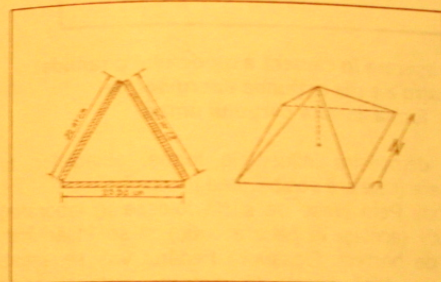
Radiațiile de formă sunt radiații perturbatoare ale cîmpurilor de radiații ambientale. De regulă, ele sunt generate de suprafețe plane înclinate în raport cu verticala, de suprafețe cilindrice cu generatoarele perpendiculare pe un plan vertical, de suprafețe riglate. Ele au capacitatea de a realinia câmpurile de proveniență terestră, creând altele noi. De aceea, problema formelor de acest tip trebuie analizată într-un sistem ambiental, fie interior, fie în afara clădirilor. Deci, mare atenție cum și unde facem studii asupra formelor.

Efectul de piramidă este unul din larga gamă de fenomene pe care le studiază formologia. Pentru ilustrarea acestui fenomen reproducem la scala 1: 1000 piramida lui Keops și dați-i orientarea

NORD - SUD. Introducând în interior (la 1/3 de vârf) o bucată de carne, vom observa că aceasta - în destul de scurt timp - va fi mumificată. De asemenea, apa potabilă tratată în piramidă are efect binefăcător și vitalizant asupra organismului uman ca și asupra plantelor și animalelor; în interiorul piramidei se pot ascuți lame folosite, etc.

În continuare este prezentat modul de construire a unei piramide pentru a vă putea face singuri unele experiențe interesante.

ATENȚIE: Prima și cea mai importantă regulă în studiul piramidologic: "NU VA JUCAȚI CU PIRAMIDA".

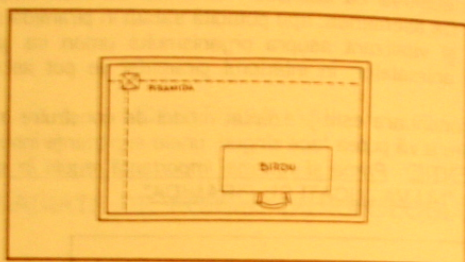

Modul de construire a modelului piramidei lui Keops, la scala 1: 1000

a) - pe o coală de carton groasă de cel puțin doi milimetri se trasează patru triunghiuri egale cu baza de 23,56 cm și celelalte laturi de 22,41 cm; înălțimea va fi de 15 cm;

b) - lipiți cele patru triunghiuri folosind laturile hașurate după ce le-ați îndoit după linia punctată;

Astfel, v-ați construit o piramidă în care veți putea introduce ulterior, în interior, diferite obiecte și să urmăriți rezultatele. Nu uitați să orientați piramida pe direcția N - S și, mai ales, să o scoateți din spațiul habitual după efectuarea experiențelor sau să o așezați după schema următoare:

Modul de așezare în cameră a modelului piramidei pentru a evita acțiunea energiilor de forma asupra corpului uman

Pentru a demonstra influențele formei obiectelor, faceți experiența următoare (cine are posibilitatea practică):

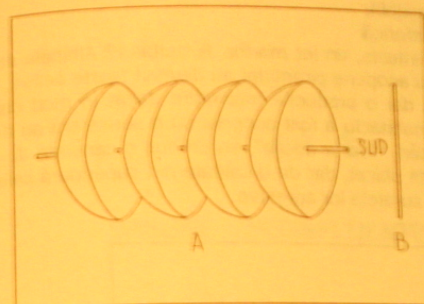
În patru cutii Petri (vase de sticlă folosite în laborator) se pune un gel nutritiv (același în fiecare cutie) și se însămânțează aceeași cantitate de bacterii. Deasupra fiecărui vas se așează o anumită formă geometrică construită dintr-un material oarecare (triunghi, pătrat, cerc, etc.). Se observă că influența benefică cea mai pregnantă, materializată în prolificitatea maximă a bacteriilor se realizează în cutia Petri care are așezată deasupra un triunghi.

Experiența se poate repeta folosind culori precum și forme geometrice colorate diferite.

Este bine cunoscut rolul de amplificator al piramidei. În cele ce urmează veți putea să vă construiți singuri un amplificator radiestezeic, amplificator pe care-l veți putea utiliza ulterior cu rezultate deosebite. De remarcat este faptul că acesta nu are planuri înclinate ci suprafețe curbe.

Modul de construire al amplificatorului radiestezeic

- procurați-vă cinci, șapte sau nouă sfere din lemn;
- tăiați fiecare bilă pe jumătate;
- însirați aceste semisfere pe o tijă oarecare;

Amplificatorul radiestezeic: A - semisfere orientate N - S; B - obiectul supus experienței.

Astfel confecționat, amplificatorul poate fi utilizat.

Modul de utilizare al amplificatorului radiestezeic

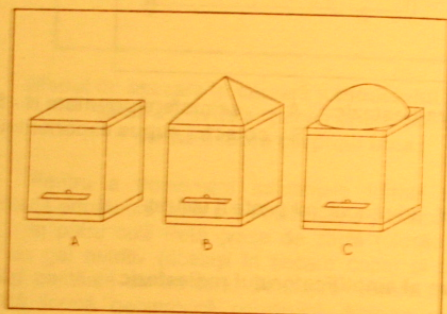
Amplificatorul radiestezeic emite o rază energetică care variază direct proporțional cu numărul și diametrul acestor emisfere cuplate. Magnetismul terestru joacă un rol important deoarece, pentru a fi eficient, pila trebuie să fie orientată NORD - SUD. Dacă așezați la capătul sudic al acestui amplificator o bucată de carne, mumificarea acesteia intervine în câteva zile.

Unii radiesteziști francezi afirmă că radiațiile energetice emise de acest amplificator pot ușura tămăduirea unor boli fiind suficient să se așeze la extremitatea sudică a acestuia un martor al unui bolnav (fotografia, etc.).

Pentru a ilustra cu un exemplu influența formei asupra ființelor vii, amintim de experiențele făcute de un binecunoscut călugăr atât prin scrierile sale despre energetica divină, prin erudiția sa, cât și prin faptul că este pasionat apicultor. Acesta a modificat acoperșul unui număr de stupi dându-le o anumită formă, astfel:

- a) - piramidală;
- b) - semisferică

și a păstrat, bineînțeles, un lot martor. Rezultatul? Albinele care au locuit în stupul cu acoperiș piramidal au devenit foarte active, foarte agresive însă au dat o producție mai mare decât în mod obișnuit. Albinele a căror habitat a fost acoperit cu o semisferă au devenit mai lente în mișcări, "foarte docile", au produs o cantitate de miere mai mică decât de obicei, dar de o calitate net superioară celei normale sau față de suratele lor agresive.

Modul de efectuare a experimentelor cu acoperisuri de diferite forme ale stupurilor de albine:

- A - stup martor.
- B - stup cu acoperiș sub forma de piramidă.
- C - stup cu acoperiș sub forma de semisferă.

CAPITOLUL IX

DESENE TELEINFLUENTE

Desenele teleinfluente sunt acele desene realizate cu ajutorul tehnicii radiestezeice prin intermediul cărora pot fi influențate benefic persoane aflate la distanță față de operatorul radiestezist. Aceste desene se obțin folosind fotografia persoanei în cauză (fotografie de preferință color, în picioare, fără alte persoane în cadru).

1. Desene teleinfluente realizate folosind pendulul, bagheta sub forma de "L" sau bagheta elastica

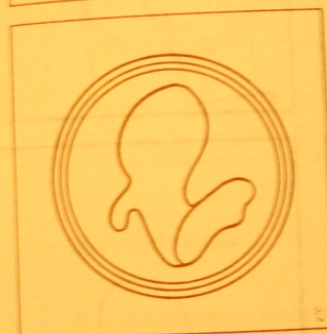
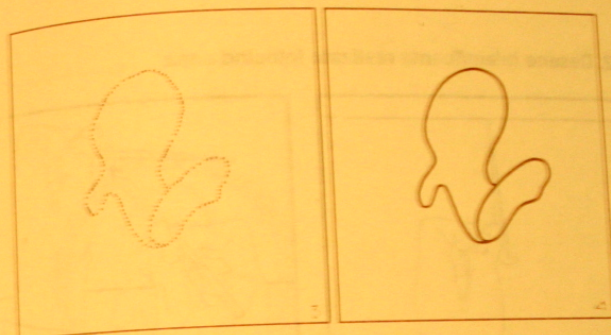
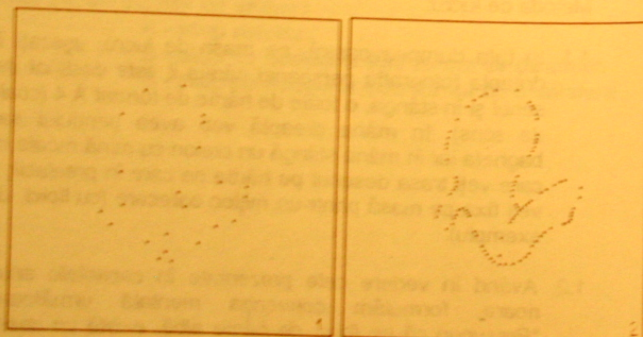
Metoda de lucru:

- 1.1. În fața dumneavoastră, pe masa de lucru, așezați în dreapta fotografia persoanei căreia îi este destinat desenul și în stânga, o foaie de hârtie de format A 4 (coală de scris). În mâna dreaptă veți avea pendulul sau bagheta iar în mâna stângă un creion cu mină moale cu care veți trasa desenul pe hârtia pe care în prealabil, o veți fixa pe masă printr-un mijloc oarecare (cu lipici, de exemplu).
- 1.2. Având în vedere cele prezentate în capitolele anterioare, formulăm convenția mentală următoare:
"Presupun că pe foaia de hârtie albă, există un desen

care încă nu este trasat și care este benefic pentru persoana din fotografie. De fiecare dată când creionul plimbat încet pe deasupra foii de hârtie, va intersecta desenul trasat, pendulul să se rotească (spre stânga sau spre dreapta, bagheta să se rotească stânga sau dreapta sau să oscileze sus-jos sau stânga-dreapta).

- 1.3. Tineți pendulul sau bagheta foarte aproape de fotografie iar cu mâna stângă se mișcă încet creionul cu vârful acestuia îndreptat spre foaia de hârtie și deasupra acestuia la 1-2 mm. Atenția dumneavoastră va fi îndreptată asupra pendulului sau baghetei și nu asupra creionului și hârtiei. În momentul în care pendulul sau bagheta își începe mișcarea giratorie sau de oscilație (conform convenției dinainte stabilite) lăsați în jos creionul astfel încât acesta să marcheze un punct pe foaia de hârtie. Continuați să mișcați creionul în toate sensurile, încet și marcați punctele la momentele indicate de instrumentul radiesteziic folosit.

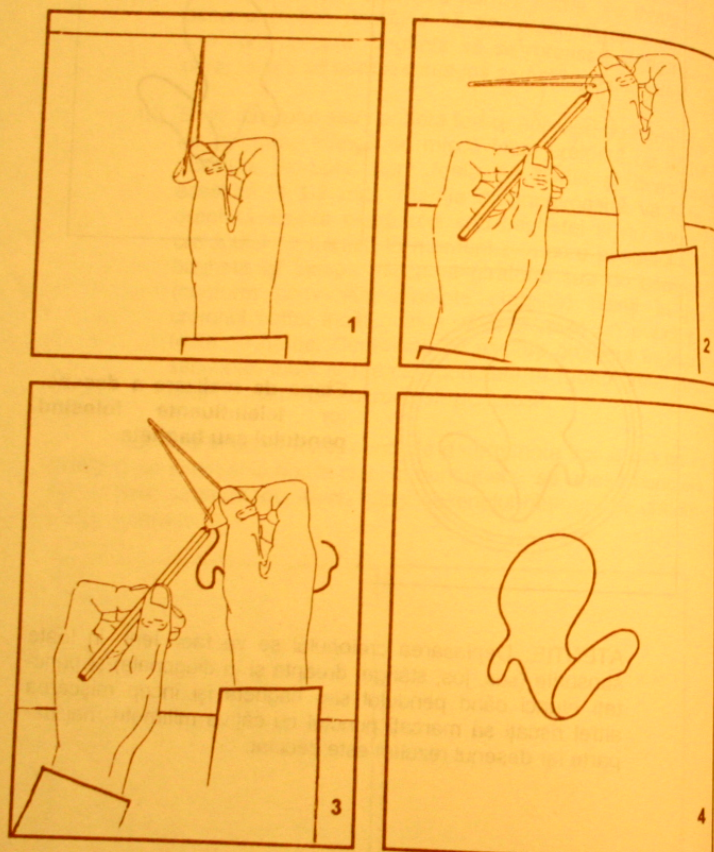
Lucrând în acest mod, punctele determinate vor fi din ce în ce mai dese și desenul apare clar. În continuare, se unesc punctele printr-o linie continuă trasată cu tuș și desenului obținut i se circumscriu trei cercuri.

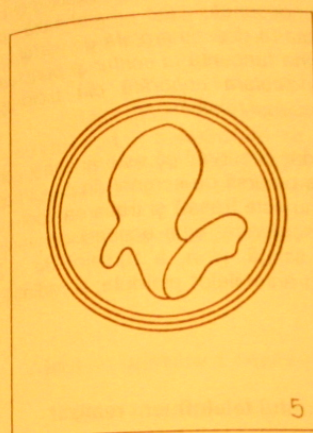
Etape de realizare a desene-
lor teleinfluențe folosind
pendulul sau bagheta.

ATENȚIE: Deplasarea creionului se va face lent, în toate sensurile (sus, jos, stânga, dreapta și în diagonale) și punctați atunci când pendulul sau bagheta își încep mișcarea altfel riscați să marcați punctul cu câțiva milimetri mai departe iar desenul rezultat este decalat.

2. Desene teleinfluente realizate folosind ansa

132

Etape de realizare a desenelor teleinfluente folosind ansa

Metoda de lucru:

- 2.1. Pe masa de lucru așezați fotografia persoanei pentru care lucrați desenul teleinfluent iar după aceasta fixați pe masă o hârtie format A 4. În mâna dreaptă aveți ansa iar în mâna stângă, creionul bine ascuțit.
- 2.2. Vă concentrați pe convenția mentală: "Presupun că pe foaia de hârtie albă există un desen care încă nu este trasat și care este benefic pentru persoana din fotografie. Mișcând încet ansa deasupra foi de hârtie începând de la centrul bazei foi, proporțional cu apropierea de conturul desenului, cel mai aproape de marginea dinspre mine a foi de hârtie, ansa se va roti spre stânga, iar când aceasta este la 90° față de direcția

133

drept înainte, perpendiculara imaginară coborâtă din piciorușele ansei înțeapă foaia de hârtie exact pe un punct din conturul desenului (se marchează cu creionul). Mișcând ansa în direcția arătată de vârful ansei, direcție întotdeauna tangentă la contur și punctând locurile unde perpendiculara coborâtă din piciorușe înțeapă foaia, obțin desenul teleinfluente.

Pare mai puțin complicat dar observați că este aceeași convenție mentală ca la apropierea de o sursă de semnal (în cazul nostru desenul teleinfluente care încă nu este trasat) și trasarea conturului acelei surse de semnal. De asemenea, este aceeași convenție pentru determinarea pe o hartă, schiță, plan, a surselor de apă, zăcămintele, etc., a persoanelor sau animalelor pierdute, a radiațiilor geonocive dintr-o locuință, ș.a.

3. Verificarea corectitudinii desenului teleinfluente realizat

Această verificare o veți face cu ajutorul pendulului, baghetei sau ansei, în modul următor: puneți în fața dumneavoastră, în dreapta, desenul teleinfluente realizat, iar în stânga, fotografia persoanei căreia îi este destinat desenul. Indreptați indexul de la mână stângă spre fotografie, ca o antenă, și așezați pendulul, bagheta sau ansa deasupra desenului. Formulați convenția următoare:

"Pendulul (bagheta, ansa) se va roti spre stânga, dacă și NUMAI dacă desenul este capabil să acționeze favorabil asupra persoanei din fotografie".

Verificarea o puteți face aflând procentual cât de corect este realizat desenul precum și eficacitatea acestuia și, nu în ultimul rând, cât de benefică este utilizarea desenului pentru persoana vizată.

Pentru aceasta, ne formulăm mental etaloanele de comparație pentru corectitudinea realizării, eficacității și acțiunii benefice

a desenului. Pentru aceasta, stabilim ca limită maximă optimă a acestor parametri, valoarea de 100. Aceasta înseamnă că acest desen teleinfluente, este corect realizat, are eficacitate maximă și este benefic, fără influențe negative asupra persoanei căreia îi este destinat.

Măsurarea procentuală a parametrilor de corectitudine, eficiență și beneficiate se poate face cu pendulul și bagheta folosind rigla universală și rigla circulară, iar pentru ansă, folosind rigla universală și rigla semicirculară (raportorul).

Pentru modul de lucru, revedeți capitolul IV.2.

4. Modul de utilizare a desenului teleinfluente

Tăiați foaia de hârtie ce conține desenul teleinfluente înscris în cele trei cercuri concentrice, la un format convenabil mînuii ușoare. Mișcăm acest desen deasupra fotografiei la aproximativ 1-2 centimetri, până cînd rotația pendulului, baghetei sau ansei vă indică locul unde trebuie amplasat. Apoi, pivotați desenul în jurul centrului său până cînd se obține orientarea corectă și se fixează de fotografie cu lipici sau scotch.

Cu ajutorul indicatorului radiestezeic folosit se stabilește timpul necesar de aplicare a desenului pe fotografie. La epuizarea timpului, stabiliți dacă mai este sau nu necesară confecționarea unui alt desen teleinfluente a cărui acțiune să fie complementară primului desen.

Nu uitați că verificarea eficacității unui desen teleinfluente se face prin "efectul la țintă", și anume, persoana vizată simte sau nu simte influența benefică a acestuia.

Modul de amplasare și orientare a desenului teleinfluente pe fotografie

În cazul în care nu se modifică parametri vizati la persoana în cauză, trebuie să faceți o analiză de caz amănunțită, verificând printre altele corectitudinea executării desenului, a poziționării acestuia pe fotografie, a intervalului de timp preconizat, etc.

CAPITOLUL X

DETECTAREA RADIESTEZICĂ A ORGANELOR BOLNAVE

Detectarea organelor bolnave prin radiestezie se bazează pe faptul că orice celulă vie se comportă ca un micro-oscilator și micro-receptor. Astfel, ființele vii sunt colectoare și emițătoare de radiații, organismul fiind un conglomerat de celule, ca întreg constituind un oscilator - rezonator. Văzută prin această prismă, boala este determinată de un dezechilibru oscilator celular. Acest dezechilibru energetic este captat și decodificat cu ajutorul indicatoarelor radiesteze.

Înainte de a încerca să determinați organele bolnave ale unei persoane, este imperios necesar să vă însușiți un minim necesar de elemente de anatomie, fiziologie și patologie. În paginile care urmează acestea sunt prezentate lapidar și doar cu caracter descriptiv, însă prezintă o bază de plecare pentru cunoașterea medicalei alopate necesară.

Omul fiind o ființă energetică prin excelență, starea de sănătate și de vitalitate optimă presupune o deplină armonie între toate componentele energetice precum și o integritate structurală și funcțională perfectă a tuturor părților componente.

Despre părțile constitutive ale ființei umane, și ne referim în special la cele nevăzute, subtile, energetice, vibratori, există la dis-